genç sanatçılar şiir ve öykü yarışmasına **KATILIN!**

ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl: 2
10 Ağustos 1977
350 kuruş

42

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE (UDC) İÇİN İLERİ

GENÇLİK ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE'NİN İÇİNDEDİR!

İGD üyesi Seydi Akcan katledildi

Bir şehit daha düştü saflarımızdan. İlericiydi. Yurtseverdi. Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur diyerek katılmıştı saflara, bu uğurda savaşırken faşist kurşunları ile can verdi. İnsanlık düşmanları, Turgutlu'nun Ahmetli Köyü'nde vurdular onu. Av tüfeği ile vurdular. Yaralı bir ceylan gibi düştü yere. Gençliğine doyamadan, 18 yaşının baharında dünyaya doyamadan, dünyayı mezar ettiler ona.

Faşist katiller, Seydi Akcan'ı öldürmekle siyasi cinayetler zincirine bir halka daha eklediler. II. MC' nin güvenoyu aldığı koşullarda cinayetlerine yeni cinayetler katacakları kesindir. Onların harcı kanla, terörle yoğrulmuştur bir kere.

Saldırılar ilerici yurtsever gençleri yıldıracak mı? Faşistler ilerici gençleri yıldıracak mı? Kesinlikle hayır.

Bir Seydi Akcan'ın düştüğü yerde yüzlerce Akcan filizlenecek. İlerici gençlik hareketi saflarında onbinler, yüzbinler saf tutacak. Ve kavga ilerleyecek...

çorum, suburcu, beykoz, alaşehir İGD şubeleri kuruldu.

Gençliğin tek ulusal demokratik merkezi kitle örgütü olma yolunda hızla ilerleyen İGD'nin dört yeni şubesi daha açıldı. Yeni açılan Beykoz (İstanbul), Alaşehir (İzmir), Suburcu (Gaziantep) ve Çorum şubeleri, hiç kuşkusuz yurt çapındaki ilerici gençlik hareketinin birliğini daha da geliştirip güçlendirecektir.

Sınıf savaşımının gittikçe keskinleştiği, eli kanlı MC ortaklığına karşı işçi sınıfının öncülüğünde Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulması için çalışıldığı şu günlerde bu gelişimin önemi büyüktür.

Önümüzdeki günler MC' ye karşı zorlu savaşım günleri olacaktır. İşçi sınıfı ve tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği II. MC'yi yıkacak güçtedir ve bunun olabilirliği tüm ulusal demokratik güçlerin örgütlü direnişinden geçmektedir. İlerici gençlik bu savaşımda bütün varlığıyla işçi sınıfının yanında saf tutacaktır.

Bununla birlikte, ilerici gençlik hareketinin önünde aşılması gereken daha bir yığın sorun vardır. İGD bu denli hızlı gelişme süreci içerisinde olmasına karşın, ilerici, devrimci gençliğin tamamına erişebilmiş değildir. Daha binlerce genç örgütlü savaşımın içine çekilmeyi beklemektedir. Böylesine büyük potansiyeli ilerici gençlik hareketi saflarına katabilmek, maocu, goşist unsurların yıkıcı eylemlerinden koruyabilmek için savaşımı daha ileri, daha etkin boyutlarda sürdürmekten başka çıkış yolu yoktur.

Gün ulaşılan başarılarla yetinme değil, savaşımı daha örgütlü ve daha yüksek boyutlara ulaştırma günüdür. Gençliği faşist, maocu ve goşist etkilerden korumanın yolu özverili ve disiplinli çalışmadan geçmektedir.

İşte "barışsever' Türkeş ve komandoları

Faşist komandolar günlerdir bir «barış»tır tutturmuş gidiyorlar. Başbuğları faşist Türkeş'in barış çağrılarını bozuk plak gibi sektirmeden tekrar edenlerin ne hikmetse (!) pratik yaşamda eylemleri faşist saldırı ve baskıları daha da kanlı boyutlara ulaştırmak oluyor. Her barış çağrısının arkasından bir ilerici, yurtsever ölüyor, bombalı, dinamitli saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Son olarak faşist komandolar barışçıl bir biçimde (!) İlerici Gençlgr Derneği (İGD) Şubesi'ne otomatik silahlarla saldırmışlardır.

30 Temmuz 1977 günü meydana gelen saldırı olayı sırasında İGD Kadıköy Şubes'inde İşçi Bürosu tarafından hazırlanan «Eğitim Üzerine» konulu bir seminer veriliyordu ve dernek binasında 100'e yakın ilerici öğrenci, işçi genç bulunuyordu. Açılan ateşten Arçelik fabrikası işyeri temsilcisi ve İGD üyesi işçi genç yaralanmış ve hastahaneye kaldırılmıştır.

Bu saldırı şunu bir kez daha göstermektedir ki; - gerici - faşist güçler, ilerici gençliği istedikleri platformda savaşa çekemediklerinden huzursuz durumdadırlar. İGD Şubelerine, faşist komandolarını salıyorlarsa bunun nedeni sadece faşist çetelerin bilinen olağan saldırı eylemleri olarak geçiştirilemez. Gerçekten de saldırıların genelde tüm ilerici, demokratik güçlere yöneltilenlerden farklı bir yanı yoktur, ancak özel olarak taşıdığı bir amaç vardır ki, o da ilerici gençlik hareketini sindirmek ve maocu, goşist unsurlara boş alan yaratmaktır.

Bozguncu unsurların bireysel ve grupsal çıkışlarının demokrasi savaşımına karşı nasıl kullanıldığı ise belleklerden silinmemiştir. Bu nedenle, faşizmi çıplak bir biçimde dayatmak yolunda yöneltilen saldırılara göğsünü siper eden ilerici gençlik hareketini desteklemek, tüm ilerici güçlerin kaçınamıyacakları bir görevdir.

Alaşehir'de İGD'liler saldırıya uğradı

2. MC'nin güvenoyu almasından sonra sokaklarda silah atıp gösteri yapan faşistler İGD'lilere saldırmışlardır. Aralarında İGD Alaşehir Şube Yöneticileri Hilmi Kaptanoğlu, Naim Kopaç ve Salihli İGD başkanı Reşat Özkızılcık'ın da bulunduğu bir grup İGD'liye gece sopalarla ve kesici aletlerle saldıran AP'li ve MHP'li faşistler silah da çekmişlerdir. Olaylar sırasında İGD şube yönetim kurulu üyesi Naim Kopaç feci şekilde döğülmüş ve hastaneye kaldırılmıştır.

İGD Alaşehir Şubesi, saldırıyı protesto eden bir basın bildirisi yayınlamıştır. Bildiride hiç bir baskının, zorbalığın «işçi sınıfının yolundan yürüyen ilerici gençliği» yıldıramıyacağı açıklanmıştır.

İGD TÜZÜĞÜ NEDEN ONAYLANMIYOR

İlerici Gençler Derneği (İGD)'ne yönelik anti - demokratik baskılar çeşitli biçimlerde gündeme geliyor. İGD tüzüğünün onaylanmaması, çok yönlü saldırılar zincirinin yalnız, bir halkasını oluşturuyor. Tüzüğün onaylanmamasını gerektiren hiç bir yasal neden olmamasına karşın, sorun sürüncemede bırakılarak gözlerden silinmek isteniyor.

Son iki ay içerisinde İGD tüzüğü 3 kez geri dönmüştür. Tüzüğün geri dönüş nedeni her seferinde aynı gerekçelerle atlatılmaya çalışılmaktadır. Yetkililer derneğin amaçları içerisinde ya bir cümleciğin eksik olduğunu belirterek tüzüğü onaylamamakta; ikinci kez söylenenin yerine getirildiği koşullarda tüzüğün amaç maddesinde olmaması gereken cümleciklerden dem vurmaktadırlar. Ve atlatma taktikleri bir cümle fazla, bir cümle eksik gerekçeleri çevresinde dolanıp durmaktadır. İGD yöneticileri sorunu bir çok kez en üst yetkili organlara bildirmelerine karşın, aldıkları yanıt oyalamadan öteye gitmemektedir. Başbakana iki, İçişleri Bakanı'na 5 kez telgraf çekilmesine, valilik ve dernekler masasına sayılamayacak kadar çok sayıda başvurulmasına karşın, hâlâ bir sonuç elde edilmiş değildir.

Yetkililer tüzüğü onaylamamakta direnmektedirler. Hem sorun yalnız İGD'nin sorunu değildir. Bir çok demokratik kuruluş bugüne değin tüzüklerinin verilmemiş olmasına haklı olarak tepki göstermektedirler.

İlerici Gençler Derneği kurulalı bir yılı aşkın bir süre geçmesine karşın, İGD tüzüğünün onaylanmamış olması ilerici gençlik hareketine yönelen saldırı ve baskıların biçimden biçime girebileceğinin canlı kanıtıdır. Bir yanda faşist komandolar eliyle dernek binalarını yakıp yıktırıp, ortalığı kana, ateşe boğanların, diğer yanda, maocuları, valileri harekete geçirmeleri, ilerleyen bir hareketin gelişiminden duyulan korkunun belirtileridir. Gerici güçlerin korkusu boşuna değildir. Onlar daha bugünden çığ gibi büyüyen ilerici gençlik hareketinin önü alınmaz bir sel yatağına dönüşeceğini düşündükçe huzursuzluk duymaktadırlar.

Bir derneğin yaşamında tüzüğün önemli bir yeri vardır. Onaylanmış bir tüzük, en kısa sürede gerçekleştirilecek genel kurul demektir. Genel kurul ise bir derneğe canlılık getirir, gücüne güç katar. Gerici güçlerin gerçek korkusu da özünde budur. İGD tüzüğünü onaylamamaktaki asıl neden budur.

Ne var ki, onların korkusu ve hesapları ilerici gençliği ilgilendirmemektedir. İlerici gençlik, örgütü İGD' nin tüzüğünün onaylanmasını istemektedir. Sorun bir süre daha sürüncemede bırakılamaz!..

İGD GENEL MERKEZİNİ POLİS BASTI

İlerici Gençler Derneği Genel Merkezi ve Eminönü Subesi 2.8.1977 günü polisce basılarak aranmıştır. 2. MC'nin güvenoyu almasıyla yoğunluk kazanan bombalı, dinamitli saldırıların suçlularını aradıklarını ileri sürenlerin gerekçeleri kanıtsız ve geçersizdir. İlerici Gençler Derneği Genel Başkanı Ahmet Muhtar Sökücü'nün konuyla ilgili yazılı basın açıklamasında belirttiği gibi; çeşitli demokratik derneklerin, Ulusal Demokratik Cephe çağrısına olumlu yanıt veren derneklerin toplu halde basılması, gerici güçlerin özünde neyi hedeflediklerini göstermektedir. Saldırılar ve anti - demokratik baskılar ilerici gençlik hareketini Ulusal Demokratik Cephe'den koparamayacaktır. İlerici gençlik, tüm ulusal demokratik güçlerin örgütlü birliğinin geliştirilmesinin yılmaz bir savaşeri olacaktır.

İGD BATMAN ŞUBESİ:
«kahrolsun gerici, ırkçı, şöven, eğitim»

Batman'da bir yıl önce gençliğin geleceğini garanti altına alacağı söylenerek bir Meslek Yüksek Okulu açıldı. Ne var ki, okul açılalı bir yıl olmasına rağmen okulun ne müdürü, ne de bir tek öğretmeni vardır. Bunun yanında çevre köy ve kasabalardan okumaya gelen gençler, yer ve yurt sorunu çözümlenmediği için sokaklarda kalmışlardır.

İlerici Gençler Derneği Batman Şubesi konuyla ilgili yayınladığı bildiride şöyle demektedir:

«Bu açıkça okul öğrencilerini kaderiyle başbaşa bırakmak demektir. Bu durum yıllardan beri halkımız üzerinde uygulanan ulusal ayrıcalığın bir parçasıdır.

Süregelen uygulamalara karşı gelen öğrenciler, bu durumu protesto ediyor ve okulların tekrar açılması için var güçleri ile çalışıyorlar.

İGD olarak, Meslek Yüksek Okulu öğrencilerinin bu haklı mücadelesini sonuna kadar desteklediğimizi bildirir, halkımızı Meslek Yüksek Okulu öğrencilerinin bu haklı mücadelelerine yardımcı olmaya çağırıyoruz.

YAŞASIN MESLEK YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİLERİNİN HAKLI MÜCADELESİ

MESLEK YÜKSEK OKULU ÖĞRETİME ACILMALI - MÜDÜR VE ÖĞRETMENLER, DERHAL ATANMALIDIR.

KAHROLSUN GERİCİ - IRKÇI ŞÖVEN EĞİTİM SİSTEMİ

HALKTAN YANA ÜRETİME DÖNÜK EĞİTİM İÇİN İLERİ»

SÖYLEŞİ

UYARI

Daha güçlü, daha yaygın ve daha zengin içerikli bir İYG'nin yaratılması sürecinin İYG'nin maddi olanaklarının artması ile yakından bağlantılı olduğu açıktır. Bu süreci derinleştirmek için İYG' nin önümüzdeki aylarda yapacağı atılımlar da maddi olanakların artmasına bağlıdır.

Bunun için :Anadolu' nun bütün yerleşim ve üretim birimlerinde İYG'nin dağıtımını yapan arkadaşlar,

Eski sayının parasını verip, yeni sayıları alsınlar. En küçük bir gecikmenin, güçlü sesi İYG'yi susturmaya yolaçacağını unutmasınlar. Daha sorumlu ve daha bilinçli davranış..........

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi
Sahibi :
Rıfat GÜLER
Sorumlu Yönetmen :
Bahattin SEVEN
Yönetim yeri :
Başmusahip Sok. No. 3
Daire : 1
Cağaloğlu - İstanbul
Yazışma adresi :
P.K. 914 Sirkeci - İst.

BÜROLAR :

AKDENİZ Bürosu :
İnönü Cad.Kızılay İşhanı arkası Özkan Apt. No. 5 Kat : 3 — ADANA

ANKARA Bürosu :
Rüzgârlı Sok. Fazilet Han Kat: 4 No. 413 - ULUS

BURSA Bürosu :
Tahtakale Kent Pasajı Kat : 4

DİYARBAKIR Bürosu :
Gazi Cad. Eğili İşhanı No. 307 Kat: 3

GAZİANTEP Bürosu :
Çukur Mah. Küllü Sok. 1. Noter üstü Kat : 2

İZMİR Bürosu :
Eminbey İşhanı Kat: 2 No. 205 3. Beyler Kemeraltı - İZMİR

KARS Bürosu :
Yusuf Paşa Mevkii Bulvar Cad. No. 23 Kat: 2

TRAKYA Bürosu :
Yediyol ağzı Kerestециler Bayırı Hızır Apt. B Blok No: 7 - EDİRNE

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 40 TL.
1 Yıllık : 80 TL.
Yurtdışı iki katıdır.

Dizgi : ÖZAL Matbaası
Baskı : ÖZAKIN Matbaası
Son baskı tarihi : 11.8.1977

GENÇLİK, ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE'NİN İÇİNDEDİR!

Çetin bir dönemden geçiyoruz. İkinci MC'nin kurulması ile, ilerici güçlerle gerici güçler arasındaki savaşım şiddetlenmiştir. Bu bir yol ayrımıdır. Ya MC alaşağı edilecek ve toplumun her alanda demokratikleşmesine yol verecek demokratik bir hükümet işbaşına geçecektir; ya da MC, faşist tırmanışı hızlandırarak ülkemizi adım adım tekelci sermayenin en kanlı diktatörlüğü faşizmin karanlığına itecektir. Yani, «ya faşizm, ya demokrasi» ikilemi güncelliğini, yakıcılığını korumaktadır.

NE YAPILMALIDIR?

İlerici güçlerle gerici güçler arasındaki savaşım açısından ortada gerçekten dengesiz bir durum vardır: Gerici güçler anti - komünizm ve halk düşmanlığı temelinde kendi cephesini, MC'yi ikinci kez oluşturmasına karşın, ilerici güçler hayatın dayatmasına rağmen aralarındaki ortak noktalar temelinde örgütlü eylem birliğini oluşturamamıştır. Kuşkusuz, ilerici güçlerin eylem birliği kendiliğinden oluşmayacaktır. İşçi sınıfımız, ilerici güçler arasındaki eylem birliğini koordine ederek örgütlü bir aşamada gelişmesine yön vermesi gerekir. İşte, işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK'in yapmış olduğu «Ulusal Demokratik Cephe» çağrısı bu açıdan ele alınmalıdır.

DİSK'in çağrısı, tüm emekçi halk kitleleri arasında geniş bir destek ve derin bir ilgi görmüştür. UDC çağrısından sonra emekçi halkın çeşitli katlarını temsil eden örgütlerin bu konuda yaptığı olumlu açıklamalar, çeşitli yerleşim ve üretim birimlerinde bu doğrultuda «Demokrasi ve Dayanışma Komiteleri»nin oluşturulması da bunu açık bir biçimde göstermektedir.

GENÇLİK ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE'NİN İÇİNDEDİR

İşçi sınıfının başını çektiği ve emekçi halk kitlelerinin içerisinde yeralacağı UDC'ye gençlik katılmalı mıdır?. Elbette katılmalıdır. Gençliğin içerisinde yeralmadığı hiçbir hareketin kalıcı ve başarılı olamıyacağı sınanmış bir gerçek olarak önümüzde durmaktadr.

GENÇLİK UDC'YE NEDEN KATILMALIDIR?

Kuşkusuz gençliğin UDC'ye katılması işçi sınıfının ve emekçi halkın egemen güçlere, ikinci MC'ye karşı olan ulusal demokratik savaşımını güçlendirecektir. Harekete coşku ve dinamizm kazandıracaktır. Gençliğin UDC'ye katılması sadece bu açıdan bile zorunludur. Fakat gençliğin UDC'ye katılmasının zorunluluğunu bir de gençlik hareketi ve çıkarları açısından düşünmek gerekir.

Gerek birinci, gerekse ikinci MC döneminde gençliğin, faşist baskı ve terörün en ağır sonuçlarıyla karşılaştığı herkesin bildiği bir gerçektir. Gençliğin salt kendi gücüyle bu baskı ve terör çemberini kıramıyacağı da yine bir gerçektir. Gençlik, bu baskı ve terör çemberini kırabilmek için kendi etrafında bir savunma çemberi kurmalıdır. Bunun için işçi sınıfı ve ilerici demokratik güçlerle yakın, sürekli, canlı ve organik bağlar kurmalıdır. Bunları geçmiş dönemde bir çok kez söyledik, oluşması için çaba gösterdik. Fakat gerek öğrenci gençlik içerisindeki bozguncu grupların bireysel ve grupsal çıkışları, gerekse demokratik örgütler arasında bu konuda sonuç alıcı bir diyalogun kurulamaması nedeniyle, gençliğin etrafında savunma çemberi oluşturulamadı. Ulusal Demokratik Cephe içerisinde yer almakla gençlik bu konuda yeni ve geniş olanaklara kavuşmuş olacaktır. Şu açıktır ki bu durumda gençlik hareketi savaşım gücünü on katına, yüz katına çıkaracaktır. İçinde bulunduğumuz dönemde, yani faşist baskı ve terörün daha da yoğunlaşacağı bir dönemde buna ne kadar ihtiyacımızın olduğu da ortadadır.

Kuşkusuz burada okuyucularımız, gençliğin UDC içerisinde yeralması sorununa «faydacı» bir anlayışla ele aldığımızı söyleyebilirler. Buna yanıtımız hemen şu olmalıdır: Gençlik UDC'ye salt yakın gelecekteki çıkarları için mi girmelidir? Elbette hayır. Gençliğin uzun erimli çıkarları da, savaşsız, sömürüsüz bir topluma ulaşması da UDC içersinde yer almasına bağlıdır. Çünkü, UDC, savaşsız, baskısız, sömürüsüz bir topluma açılan ileri demokratik bir düzenin de yolunu açacaktır.

Bu konunun daha değişik yanları üzerinde durulabilir. Fakat şu söylediklerimiz bile gençliğin UDC içersinde yeralmasının zorunluluğunu ortaya koymaktadır. Gençliğin UDC içersinde yeralmalıdır, yeralacaktır. Bizim ve halkımızın çıkarları bunu zorunlu kılmaktadır.

Ancak sadece UDC içersinde yeralmak veya katılmak konusunda açıklama yapmak da yetmez. UDC' nin oluşması ve güçlenmesi konusunda bugünden hızlı ve sürekli bir çalışmanın içersine girilmelidir. Çünkü bugünden yapılması gereken somut görevler önümüzde durmaktadır.

Bunların en başında UDC'nin platformu, özellikleri, politik doğrultusu üzerinde her yerleşim ve üretim biriminde yoğun, sürekli somut durumlara uygun bir ajitasyon ve propaganda kampanyası başlatılmalıdır. Sağlı, «sol»lu saldırılar göğüslenmelidir. Böylesine yoğun bir çalışmaya girmeden geniş kitlelerin UDC'nin içerisinde yeralmasını sağlayamayız.

İkinci olarak Demokrasi ve Dayanışma Komiteleri'nin her yerleşim ve üretim biriminde kurulması için görev başına! Faşist ve maoist örgütleri dıştalayan ve o yöredeki tüm ilerici, devrimci örgüt ve kişileri birleştiren Demokrasi ve Dayanışma Komiteleri' nde gençliğin kitlesel bir biçimde temsil edilmesini sağlayalım! Demokrasi ve Dayanışma Komiteleri'nin bir bütün olarak kitle temelini genişletmek için görev başına!

Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulması için ileri!

faşistler bir devrimciyi daha katlettiler!

DDKD üyesi ve Bitlis Yurdu müdürü Hakkı Uzar, çalıştığı Esenler Belediyesinin önünde pusu kuran faşist katiller tarafından katledildi. Cenazesi 11 Ağustos günü DDKD, İGD, DHKD, ve Genel-İş'in 5 binden fazla ilerici, devrimci işçi ve gencin katılmasıyla kaldırıldı.

HAYDİ UNUTMAYALIM

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ VE MESS'E KARŞI DİRENEN MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA

Türkiye'de sınıf savaşımı sertleşiyor. İşçi sınıfıyla tekelci burjuvazi arasındaki bu savaşım kıran kırana gidiyor. Tekelci burjuvazinin gizli - açık saldırıları karşısında işçi sınıfımız bir granit gibi dimdik ayakta duruyor. Yıllardır işçi sınıfına, onun örgütlerine azgınca saldıran burjuvazi her geçen gün gücünü yitiriyor. Erki (iktidarı) elinde tutmasına rağmen her istediğini yapamıyor artık. Eskiden olduğu gibi düzenini rahatça sürdüremiyor.

Güçler dengesi değişiyor. Hava işçiden yana döndü. İşçi sınıfımız politik hayata ağırlığını iyice koydu. Son yılların olayları bunu kanıtlıyor. 1967 Şubat'ında DİSK'in doğuşuyla devrimci sendikal alanda savaşım hız kazandı. İşçi sınıfının devrimci sendikal birliği güçlendi. 10 yıllık DİSK, şimdiden ülkenin en güçlü, saygın sendikal örgütü oldu. Ulusal çapta, işçi sınıfının birliğini sağlama yolunda dev adımlar attı. Burjuvazinin, sarı sendika şebekelerinin korkulu rüyası oldu.

Ancak tüm bu oluşumlar ve gelişimler karşısında burjuvazi de boş durmadı. Durmuyor. İşçi sınıfının birliğini engellemek için alabildiğine saldırıyor. Her yönden, azgınca... Çünkü işçi sınıfının birliği, burjuvaziyi en çok korkutan bir olay. Tekelci burjuvazi, bu yüzden işçi sınıfının birliğinin can düşmanıdır. Bunun için birliği ne pahasına olursa olsun engellemek ister.

İşçiler arasında yapay birtakım ayrıcalıklar koyar. Farklı inançtaki işçiler birbirlerine karşı kışkırtılır. Bölgesel ve etnik ayrılıklar körüklenir. Ve bununla da yetinmez burjuvazi. İşçi sınıfının bilimine ters maocu, goşist, troçkist grupları piyasaya sürer. Bu bozguncu, ters akımları işçi sınıfının bilimi, dünya görüşü imiş gibi lanse eder.

Bu olumsuzluklara karşın işçi sınıfının birliğini kolaylaştırıcı etkenler de vardır. En önemli etken ise kapitalist ülkelerde tüm işçilerin sınıf çıkarıdır. Tüm işçiler, ama eksizsiz tüm işçiler, yüksek veya düşük ücretli olsun, kapitalist sömürü ile karşı karşıyadırlar. Yani sömürü işçilerin siyasal düşüncelerine, sosyal konumuna, rengine, diline, kültürüne bakılmaksızın vardır.

Üretim araçlarını elinde bulunduran burjuvazi, işçileri bu sömürü çarkı içinde tutabilmek için çalışıyor.

Oysa işçi sınıfı, sömürüyü ortadan kaldırmak, sömürüsüz ve savaşsız bir dünya kurmak için savaşıyor. Ve bu savaşım tüm işçilerin, emekçilerin savaşımıdır.

Böylesi çetin bir savaşımda ise işçiler, herşeyden çok birliğe, işçinin sınıf cephesine gereksinme duyarlar. Sömürü düzeninin ortadan kalkması da ancak buna bağlıdır. Elinde türlü olanaklar olan, örgütlü burjuvaziye karşı zaferin yolu buradan geçer. Yani işçi sınıfının devrimci birliğinden.

İşçi sınıf bugün bu birliği sağlama yolunda dev adımlarla ilerliyor. Savaş içinde bu birliği pekiştiriyor. Yığınsal eylemlerde, direnişlerde bu yolda önemli adımlar atılıyor. Tarihsel 1 Mayıs gösterileri, DİSK üyesi işçilerle, Türk - İş üyesi işçileri kaynaştırıyor.

Bu birliği, sınıf dayanışmasını somutlayan en önemli bir olay yaşıyoruz bugün. Tekelci sermayenin, MESS'in saldırısına karşı greve çıkan 40.000 maden işçisinin soylu savaşımı 70. günü dolduruyor. İşçi sınıfının birliği, dayanışması, disiplini soyut bir kavram olmaktan çıkıyor artık. 40.000 Maden - İş üyesi ile dayanışma kampanyaları büyük boyutlara ulaşıyor. Grevci işçileri destekleyenler sadece DİSK üyeleri değil. Türk - İş tabanı, Tunç'lara, Şide'lere rağmen sınıf kardeşlerinin yanında yeralıyorlar. Sendikasız işçiler, bağımsız sendikalara üye işçiler kampanyalar yaratçilerle dolup taşıyor. Gençlerle, kadınlarla, öğretmenlerle, teknik elemanlarla, işçilerle... örgütlüyorlar, açılan kampanyaları tüm güçleri ile destekliyorlar. Ve açılan kampanyalar yurdun dört bir yanında yankılanıyor. Grev yerleri bayram yeri gibi, zi-

Türkiye işçi sınıfı, tekelci sermayenin örgütü MESS'in bu saldırısının sadece Maden - İş'e yönelik olmadığının da bilincinde. Bu olgu da dayanışmayı, birliği güçlendiren önemli bir etkendir. İşçi sınıfı biliyor ki, tekelci sermaye bu saldırısında amaçladığı şeyi elde ederse, aynı düşman bu kez kendisini de ezecek. İşçi sınıfı MESS'in ezilmesi için tüm gücünü maden işçilerinin gücüne katıyorsa, düşmanını tanımasındandır. Burjuvazinin **«bana dokunmayan yılan bin yaşasın»** bireyciliği, yutturmacası işçi sınıfı içinde sökmüyor artık. İşçi sınıfı, kendisine dokunsa da dokunmasa da yılanı ezmek için güçbirliği yapıyor. Dayanışma bayrağını yükseltiyor.

İşçi sınıfının birliğini sağlamak, **«onları tek cephede toplamak»** özellikle tekelci sermayenin sağlı - sollu saldırılarının yoğunlaştığı günümüzde daha bir önem kazanıyor. Tekelci sermayenin saldırılarının göğüslenmesi ve daha da önemlisi işçi sınıfının saldırganları yerle bir etmesi için, sınıf cephesinin güçlenmesi, dayanışmanın güçlenmesi gerekmektedir.

Bu konuda sınıf bilinçli işçilere, özellikle de genç işçilere büyük görevler düşüyor. İşçi sınıfının birliğini sağlama, devrimci sendikal birliği DİSK saflarında pekiştirme görevi boylu boyunca önümüzde duruyor.

MAN İŞÇİLERİ ELLERİNİN ÖNEMİNİN BİLİNCİNDE

İlerici gençler, sadece maddi dayanışma ile değil, her konuda dayanışma gösteriyorlar Maden-İş grevcileri ile.

Özellikle moral dayanışma büyük bir önem kazanıyor. 31 Temmuz Pazar günü İGD İşçi Gençlik Bürosu'nun «HAYDİ DAYANIŞMAYA» belgisi ile, İlerici Gençler Derneği üyeleri, tiyatro ekibiyle MAN işyerini, grevini ziyaret ettiler. Davullar vuruldu, halaya duruldu. İşçiler - gençler omuz omuza «şen ola grev şen ola» haykırışlarıyla, «işçi - gençlik elele demokratik cephede» belgileriyle grev yerini çınlattılar. İGD tiyatrosunun sunduğu «Ellerinize ve Yalana Dair» adlı oyun, «Çarklar durdu elimizde-DGM'yi ezdik sıra MESS'te», «Yaşasın Maden-İş, Yaşasın DİSK» belgileriyle sıksık kesildi.

MAN işçileri, tüm Türkiye işçi sınıfı, artık ellerinin ne denli önemli olduğunun bilincinde. Elleri olmaksızın, hayatın olmayacağını biliyor işçi sınıfı. Elleri olmadan üretimin olmayacağının bilincinde artık...

BU DAYANIŞMAYI

İGD, MADEN- İŞ'LE DAYANIŞMAYI İLK GÜNKÜ GİBİ SICAK TUTUYOR

İlerici Gençler Derneği, genel merkezinden tüm yurt çapındaki şubelerine dek, Maden - İş grevcileri ile dayanışmasını ilk günkü heyecanı ile sürdürüyor.

Maden - İş grevcilerine maddi olanaklar sağlamak için tüm yolları deniyor. Yeni yöntemler buluyor. Toplu geziler, kitap sergileri, kartlar, düzenlenen geceler...

Maden - grevcileri ile dayanışmayı hep canlı tutmak, dayanışmayı yükseltmek için yeni ve özgün biçimler yaratıyorlar.

Son olarak İzmir'de yapılan seri geceler, İGD'nin de aktif olarak katıldığı 8 demokratik kuruluşun ortaklaşa olarak 24 Temmuz günü düzenlediği gece, Kocaeli'li ilerici, yurtsever gençlerin merkezi örgütü KDB'nin düzenlediği ancak, gericilerce, valice engellenen gecesi...

Dayanışmayı canlı tutmak amacıyla yapılıyor. Tekelci sermayenin en saldırgan örgütü MESS'i dize getirmek, işçi sınıfının, Maden - İş grevcilerinin yalnız olmadığını işverenlere göstermek için elden gelen herşey yapılıyor. Yapılacak da...

İstanbul'da İGD ve 8 demokratik kuruluşun ortaklaşa düzenledikleri dayanışma gecesinden bir görüntü.

İGD İzmir Şubesi'nin düzenlediği Maden - İş'le dayanışma gecelerinden birinde İzmir Şubesi Tiyatro Kolu «Ellerimize ve Yalana Dair» adlı oyunu sergiledi.

İGD'nin 1 Mayıs Alanı'nda (Taksim) Maden - İş'le dayanışma amacıyla açtığı kitap satış sergisi.

MADEN-İŞ grevleri ve işçi sınıfının uluslararası dayanışması

Türkiye işçi sınıfı büyük bir sınav veriyor. İşbirlikçi tekelci burjuvaziye, holdinglere, büyük toprak beylerine karşı. Savaş kıran kırana gidiyor ve boyutları genişliyor. Maden-İş'in tekelci burjuvazinin saldırgan örgütü MESS'e karşı verdiği soylu savaşım da bu kıran kırana savaşımın önemli bir halkası.

Tekelci burjuvazinin işçi sınıfına, emekçi halka zorla dayatmak istediği baskı ve terör düzenine, pafalılığa, işsizliğe, faşist tırmanışa karşı işçi sınıfımız göğsünü siper ediyor. Sağlı-sollu saldırılara karşı yiğitçe direniyor.

Faşizme geçit vermemek, baskısız, sömürüsüz bir topluma açılan ileri demokratik bir düzeni devrimci yoldan kurmak için savaşım veriyor.

Düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün önüne faşist 141. ve 142. maddeleri çıkaran egemen güçler, ekonomik savaşımda, sınıf ve kitle sendikacılığını yokedebilmek için çabalıyorlar.

Maden-İş üyesi 40.000 işçi bugün grevin 70. gününe giriyor. Tüm ilericilerin, yurtseverlerin, demokratların dayanışma için birbiriyle yarış ettiği bir grev bu.. Bu ulusal planda böyle. Dayanışmanın öte yanında 160 milyon üyeli Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF) var.

DSF, Maden-İş'le dayanışmasını somut bir biçimde sürdürüyor.

Maden-İş grevcilerine dayanışma ve destek mesajları ile büyük bir güç veriyor. Bunun yanında İngiltere'de, F. Almanya'dan sendikal örgütlerden mesajlar geliyor. Geçtiğimiz günlerde Fransa'dan gelen CGT yöneticileri, FKP delegasyonu grev yerlerini ziyaret ettiler. Grev çadırlarına dayanışma pankartları bıraktılar.

Çünkü; **«Bütün ülkelerin işçilerinin durumu aynı, çıkarları aynı ve düşmanları aynı olduğundan dolayı, onlar, birlikte savaşmalı ve tüm ulusların burjuvazisinin kardeşliğinin, tüm ulusların işçilerinin kardeşliği ile karşılamalıdırlar»** diyor, bilimsel sosyalizmin kurucuları Marks ve Engels...

lüleburgaz doysan yağ sanayi montaj işçileri anlatıyor

«Bizler Lüleburgaz Karıştıran mevkiinde Doysan Yağ Sanayii Montajında çalışan işçileriz.

Gazetemiz vasıtasıyla az da olsa sorunlarımızı ve işverence bizlere uygulanan faşist baskıları duyurmak istiyoruz.

İşveren bizlerin 1. yılımızın dolmasına bir iki gün kala iş akdimizi feshediyor. Gerekçe olarak da montajın bittiğini gösteriyor. Oysa montaj bitmemiştir. Biliyoruz ki onun maksadı ortadadır. Onun maksadı, ilerici işçileri yıldırmaktır. Bunlar en basit örnekleriyle şöyledir: Bir seneyi doldurmuş olsaydık, kıdem tazminatımızı ve hak etmiş olduğumuz senelik 15 günlük dinlenme izinlerimizi kullanacaktık. İşyerindeki patron yardakçıları, ilerici işçileri yıldırmak için ellerinden gelen bütün kötülükleri, baskıları yapmaktadırlar. Fakat biz ilerici işçiler olarak, işverenin bizlere karşı takınmış olduğu gerici, faşistçe baskılara, yıldırma taktiklerine geçit vermeyeceğiz. Bu sosyal haklarımızı söke söke alacağız. Yaşasın işçi sınıfının demokrasi ve özgürlük savaşımı. Yaşasın DİSK. Yaşasın ilerici gençliğin demokratik kitle örgütü İGD.»

DOYSAN YAĞ SANAYİİ MONTAJ İŞÇİLERİNDEN BİR GRUP

KÖYLÜ GENÇLİK VE ÖRGÜTLENMESİ

«Gençlik bir sosyal sınıf değildir; toplumdaki çeşitli sosyal sınıfların genç kuşaklarının bir bileşkesidir.. Gençlik çeşitli sosyal sınıfların genç kuşağının bir toplamı olduğuna göre, toplumdaki sosyal farklılaşmayı temel alan bir ayrışmayı kendi içinde taşır. İşçi sınıfının bilimi bu ayrışmayı üç kolda toplamıştır: **İşçi gençlik, köylü gençlik ve öğrenci gençlik..** Köylü gençlik... bir bütün değildir. Kırsal kesimdeki sosyal farklılaşmayı içinde taşır. Tarım işçilerinin, yoksul ve az topraklı köylülerin, orta büyüklükteki işletmelere sahip köylülerin genç kuşaklarının toplamı köylü gençliği meydana getirir. (DİSK Dergisi, Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur, Sayı 18)»

Köylü gençliğin diğer gençlik kollarından farklı bir ekonomik ve sosyal yapıya sahip olduğu ve bu farklı yapıyı belirleyen etmenlerin de köylü ekonomisinden kaynaklandığı açıktır. Köylü ekonomisinin özellikleri (dağınıklığı, kentlere göre geri kalmışlığı, vs.) nesnel olarak köylü gençliğin sorunlarını ve örgütlenmesini de belirlemektedir. Ancak köylü gençlik, gençliğin üç ana kollarından birisini teşkil ettiği için genç olmaktan ve özellikle köylü genç olmaktan ileri gelen bir takım sorunlarla da karşı karşıyadır.

Gençliğin bir parçası olarak karşı karşıya bulundukları sorunların başında kuşkusuz eğitim, öğrenim sorunu gelmektedir. Bugün köylü gençlik bu açıdan en geri durumda olan gençlik kesimidir. İlköğretim anayasaca zorunlu sayıldığı halde binlerce köyde okul bulunmamaktadır. Varolanlar da her türlü araç ve gereçlerden, en başta öğretmenlerden yoksundur. Gençlerin büyük çoğunluğu okuma yazmasını bilmiyor.

Öte yandan diğer çalışan genç lik kesimlerinde olduğu gibi genç emeğin korunmaması ve aşırı sömürüsü, köylü gençliğin de önemli bir sorununu oluşturuyor. Küçük ve yoksul köylüler toprak ağalarıyla hızlanan çatışmada ayakta kalabilmek, yok olmamak için gençleri ve çocukları fiziksel yapılarının kaldıramayacağı en ağır işlerde çalıştırmak zorunda kalıyorlar.

Bütün emekçi halkı tehdit eden işsizlik, köylü gençleri de büyük ölçüde etkiliyor. Küçük ve orta köylü işletmelerin yıkılmasıyla birlikte pek çok köylü genç iş bulamıyarak kentlere göç ediyor. Fakat kentlerde de aynı sorunla karşı karşıya kalıyorlar. Onlar da işsizler ordusuna katılıyorlar.

Bugün gerek tarım işçisi olarak çalışanlar, gerekse yoksul ve küçük köylülerin genç kuşakları sosyal güvenlik, sigorta gibi temel hak ve özgürlüklerden yoksundurlar. Demokratik bir tarım iş kanununun bulunmayışı köylü gençler üzerindeki baskı ve sömürüyü arttırıyor.

Tüm bunların yanında diğer gençlik kesimlerinin istemleri olan 18 yaşında seçme hakkı, angarya çalışmaya son verilmesi, genç emeğin yasalarla korunması, askerliğin ertelenmesi gibi temel hak ve özgürlükler köylü gençliğin de acil istemleri arasındadır.

Günümüzde köylü gençliğin örgütsüzlüğü bu sorunların daha da artmasına neden oluyor. Gençliğin diğer kesimlerinin örgütlenme düzeylerine göre köylü gençliğin örgütlülüğü daha geri bir durumdadır. İşçi gençler sendikalarda ve merkezi gençlik örgütlerinde örgütleniyorlar. Aynı şekilde öğrenci gençlik de örgütlülüğünü sağlama doğrultusunda hızla ilerliyor. Fakat bunları köylü gençlik için söylemek olanaksızdır. Şimdiye kadar köylü gençlik hareketinin oluşturulmaması, köylülüğün, köy ekonomisinin nesnel yapısından ileri geliyor. Herşeyden önce köylülüğün önemli bir karakteri olan dağınıklık, köylü gençlik için de sözkonusudur. Ve köylülüğün örgütlenmesinde olduğu kadar gençliğin örgütlenmesinde de önemli engeller çıkarmaktadır. İkincisi, farklı bölgeler arasında olduğu kadar, aynı yöredeki köylü katmanları arasındaki sorunların farklılık göstermesi... Köylü kitlelerin kültürel düzeylerinin düşük olmalarının da örgütlenmede önemli bir etkisi bulunuyor. Ayrıca günümüzde köylü gençliğin genç olmalarından kaynaklanan sorunları, genel olarak bir köylü sorunu şekline bürünmekte ve gençlik sorunu olarak ön plâna çıkmamaktadır.

Tüm bunlar köylü gençliğin bugün merkezi örgütlenmesini engellemekte ve böyle bir şeyi şu anda içinde bulunduğumuz somut koşullarda güçleştirmektedir. Ancak bu, mevzii düzeyde de olsa örgütlenmenin ertelenceği anlamına gelmemelidir.

Her şeyden önce köylü gençlerin varolan köylü örgütlerinde çalışmaları ve buralarda etkin bir konuma geçmeleri köylü gençlerin birliği doğrultusunda atılmış önemli bir adım olacaktır. Genç tarım işçileri tarım alanında bulunan veya oluşturulmakta olan sendikalarda çalışarak buradaki sendikal mücadelenin başını çekmelidirler. İşçi sınıfına en yakın kesim olan tarım işçilerinin örgütlülüğünün sağlanması işçi - köylü ittifakının oluşturulmasına da önemli katkıları olacaktır.

İkincisi günümüzde küçük ve orta köylülüğün birliğinin sağlanması doğrultusunda özellikle KÖY - KOOP aracılığı ile gelişen demokratik kooperatif hareketi bulunuyor. Kooperatifler aynı zamanda yoksul ve küçük köylü gençlerinin çalıştığı, görevler üstlendiği örgütler olmalıdır. Köylü gençler kooperatif hareketinin gelişimine etkin bir şekilde katılabilirler.

Köylü gençler aynı zamanda bağımsız dernekler oluşturarak mevzi örgütlenmelere de girişmelidirler. Fakat yukarıda da belirttiğimiz nedenlerden dolayı bu örgütler gençlik örgütleri değil de genel köylü örgütleri olarak ortaya çıksalar bile, bu yerel örgütlenmeler köylü gençliğin genel örgütlenmesine sağlam bir temel hazırlanmış olacaklardır.

ROPÖRTAJ

ürünü satmak, yetiştirmek kadar zor

Köylü binbir güçlükle yetiştirdiği ürününü satabilmek için ofislerin önünde kuyruklar oluşturarak, günlerce bekliyor. Toz toprak içinde beklemekten bıkanlar, senetlerinin vadesi bitenler, borçlarını ödeme süreleri dolanlar, ürünlerini düşük fiyata tüccarla vermek zorunda kalıyorlar. Tüccardan yana, zengin köylülerden yana olan MC fiyatları önceden açıklamıyarak tüccarların büyük kârlar elde etmesini sağlıyor. Her sene böyle yığılma olacağı bilindiği halde hiç bir önlem alınmıyor. Köylüler MC'nin köylü düşmanı, halk düşmanı yüzünü iyice görüyorlar.

Bu konuda gazetemizin Edirne Bürosunun Lüleburgaz istasyon semtindeki T.M.O. önünde sıralarının gelmesini bekleyen köylülerle yaptığı konuşmayı veriyoruz.

İYG — Ofisin önünde kaç gündür bekliyorsunuz?

Üç gündür bekliyoruz. Bu bazı zaman beş güne kadar çıkar.

İYG — Burada beklemenin size ne gibi zararları oluyor? Kuyrukların olmasından en çok yararlananlar kimler?

Toz, toprak sinekler içinde bu kadar gün dayanmak kolay bir şey değil. Sonra geriye kalan ürünü getirinceye kadar çok zaman geçiyor. Borçlarımızın süresi doluyor. Ürünümüzü bekletemiyoruz. Bundan en çok yararlanan tefeci tüccar kısmı oluyor. Köylülerin büyük kısmı ürününü tüccara satmak zorunda kalmaktadır.

İYG — Ofisin alım fiyatıyla tüccarınki arasında fark çok mu?

Ofis sözde geçen seneki taban fiyatı (260 kuruş) üzerinden alacaktı ama fiyatlar 244 - 256 kuruş arasında değişiyor.

Tüccar ise vicdanına kalmış bir şey. Hiç bir denetim yok. Zaten tüccara satanların çoğu ona önceden borçlanmışlardır. Bu nedenle istediği fiyata satın alıyor. Ortalama bir şey söylersek 225 - 240 kuruştan alıyor.

İYG — Köyünüzde kooperatif var mı? Ürünlerin değerlendirilmesi köylünün yararına çalışan kooperatiflerce yapılsa daha iyi olmaz mı?

Elbette iyi olur. O zaman hem böyle kuyruklarda beklemekten, hem de aracıdan kurtulmuş oluruz. Hem ürünlerimiz daha iyi değerlendirilir. Köylerimizde kooperatif yok. Olsaydı burada olmazdık ki.

İYG — Ofislerde daha başka ne gibi sorunlarınız var? Yolsuzluklar oluyor mu?

En çok yakındığımız konu yolsuzlukların, haksızlıkların olması. Gece bir bakarsınız 30-35 traktör ön sıraya geçip yükünü boşaltıyor. Ofisin nöbetçisi yok. Ayrıca 100 - 150 lira para verdiğinde malını hemen içeriye sokabiliyorsun.

İYG — Traktör ve diğer araçlar kendinizin mi, yoksa kiralıyor musunuz?

Hepimizin traktörü yok. Olmayanlar için çok zor oluyor. Kamyonlar kilo başına 15 kuruş alıyorlar. Eğer bir gece beklerse ek ücret alıyorlar.

İYG — Genel olarak istekleriniz nelerdir?

İstemlerimiz şunlar :

1 — Kantarların çoğaltılması.

2 — Kamyonlara tanınan ayrıcalıkların kaldırılması.

4 — Şöförler Cemiyetine bağış diye 10 lira para alıyorlar. Bu kalksın.

4 — Tüccar istediği kadar kredi alıyor. Biz ise kredi alamıyoruz.

İYG — Tüm bunların düzelebilmesi sizce nelere bağlı?

Herşeyden önce köylünün çıkarlarının devlet tarafından korunması gerekir. Bunu yapacak bir iktidarın olması lâzım. Sonra kooperatifleşmek gerekir. Kooperatiflerin olduğu köyleri görüyoruz. Onların sorunları bu kadar çok değil.

ÇIRAK - DER, İGD, TÖB - DER, GİB - DER, TÜTED, İKD ÇIRAKLIK - KALFALIK - USTALIK YASASI İLE İLGİLİ OLARAK ORTAK BASIN BİLDİRİSİ YAYINLADILAR:

"dayak, küfür, angarya yasalaştırıldı"

«Çıraklık, Kalfalık ve Ustalık» kanununa karşı tepkiler yoğunlaşıyor. Son olarak İstanbul'da 6 demokratik kuruluş, bu konu ile ilgili görüşlerini, basına ortak olarak yaptıkları açıklamada şöyle belirtmişlerdir:

«Toplumun tüm ezilen sömürülen katmanlarının biribirinden soyutlanmak istenmesi, bu sınıf ve tabakaların çıkarlarını biribirinden ayrı imiş gibi göstermeye çalışmak, kapitalizme ve onun yapısını korumaya çabalayan ideologlarına özgü bir olgudur. Bunu somutlayan bir dizi olay yaşandı. Örneğin sağlık hizmetlerinde ayyuka çıkan işçi - memur ayrımı geniş kitleleri mağdur etmiştir.

Egemen güçler, çalışanların sırtından geçinenler, elbette tüm çalışanları ayırmaya, onların birliğini engellemeye çalışacaklardır. Bu uygulamanın bir örneği de işçi - çırak ayrımıdır.

Geçtiğimiz günlerde, 6.7.1977 tarihinde yasalaşan bir kanun var; «Çıraklık, Kalfalık, Ustalık Kanunu». Bu kanun, ülkemizde gayet yoğun olan çıraklık kesiminin yasal güvenceye kavuşturulmasını sağlıyacağına, sürdürülegelen istismar, dayak, küfür ve angaryaya dur diyeceğine bunun aksi olarak tüm bu bozuk uygulamaları adeta yasallaştırmaktadır.

Bu yasa yetersizdir, çırak adı verilen genç işçilerin insafsızca sömürülmesine meydan vermektedir. Gerek kanunun bütünü olarak, gerekse madde madde çıraklığın aleyhinedir.

1. madde de yasanın kapsamının olağanüstü dar tutulduğu görülmektedir. 507 sayılı kanuna tabi işyerlerinden 15 ve daha az işçi çalıştıran işyerleri kanunun kapsamı içine alınmıştır. Bu hüküm apaçık esnaf çıraklığını yaygınlaştırmak, büyük işletmelerle cebelleşen esnaf ve zanaatkârlara iş gücü masrafından tasarrufu sağlamak, ayrıca gelecekte tekellere kalifiye işçi yetiştirmek amacını gütmektedir. İş gücünün eğitimi, keyfi uygulamaların had safhada bulunduğu esnafların ve zanaatkârların eline bırakılmak istenmektedir. Belli bir yaşı geçen genç emekçi şüphesiz o sağlıksız, düzensiz işyerlerinden ayrılacaktır. Tekeller için ise bundan âlâ lokma olamaz. Hazır kalifiye işçi, tekellerin üretim damarlarına taze kan getirecektir. Ayrıca küçük yaşta çocukların yoğun olduğu Tekstil ve Metal iş kollarında kapsamla ilgili yukardaki madde ile derin bir yasal boşluk yaratılmak istenmektedir.

Yasanın ekonomik yetersizliği 13. madde de somutlanmaktadır. Asgari ücretin % 30'undan az olmamak şartıyla tesbit edilen ücret tabanı dar gelirli aile çocukları olan ve aile bütçesine bir ek gelir getirmesi için sömürü çarkının içine atılan çıraklık için bu ücret çok cüzidir. Hayat standardını asgariye indirgemektedir. Oysa pek çoğumuz iyi biliriz ki çıraklar, genellikle normal işçilerin yaptığı işi yapagelmektedirler.

14. ve 5. maddelerde kendini hiçte iyi gizleyemeyen bir istismar vardır. 14. maddeyle mahalli çıraklık komitesinin ve velisinin izniyle çıraklar saat 21'e kadar çalıştırılabilmek tedirler. Bu ise iş kanunumuzun 67. maddesiyle apaçık çelişmektedir.

25. madde ise «çıraklar için haftada en çok 8 saatlik teorik ve pratik meslek kursları düzenlenir. Bu sürenin yarısı iş saatlerinde yarısı da iş saatleri dışında uygulanır.» diyor. Bu ne demektir, 8 saatlik işgününün soldurduğu genç bedenleri haftada birkaç saat daha «eğitim vereceğim» diyerek çalıştırabilirsin demoktir.

Yasada ilginç ve ilginç olduğu kadar da üzüntü verici bir madde bulunmakta ve bu madde ile sömürü ve horlama özetlenmek istenmiştir adeta. İş kanunumuzun «pek ünlü» 17. maddesinden ayırt edemediğimiz, Çıraklık, Kalfalık ve Ustalık Kanununun 18. maddesi ve «d» şıkkı oldukça anlamlı. «İş yeri sahibine karşı olan cevibelerini yerine getirememesi», çırağın hiç bir hak talep edemeden kendisini kapının dışında bulmasına yol açacaktır. Peki ya nedir bu «vecibeler»; işverenlerin bahane edebilecekleri herhangi bir gerekçe tabii ki.

Sonuç olarak yıllardan beri beklenen bu yasanın ilgili kesimin sorunlarına hiçbir çözüm getirmediğini ve geniş bir kitleyi hayal kırıklığına uğrattığını savunuyoruz...

Yasanın yol açtığı yeni yasal boşluğun giderilmesini;

Ücret standardının yaşamın gereklerine uygun bir şekilde yeniden düzenlenmesini;

Eşit işe eşit ücret belgisinin hayata geçirilmesini;

Gece çalışmasına yol açabilecek hükmün kaldırılmasını;

İş güvencesinin sağlanmasını;

Mesleki eğitimin devlet kanalıyla yapılmasını;

Oluşturulan çıraklık kurulunda çırakların da geniş ölçüde temsilinin sağlanmasını;

Çırakların halen en büyük sorununu teşkil eden sosyal güvencenin sağlanmasını;

TALEP EDİYORUZ»

TÜM ÇIRAKLAR BİRLEŞME VE DAYANIŞMA DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ ADNAN ÖZER
İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ B. TEMEL SAÇLI
TÖB-DER İSTANBUL ŞUBESİ BAŞKANI TALİP ÖZTÜRK
GİB-DER GENEL BAŞKANI AHMET DEMİRAL
TÜTED İSTANBUL ŞUBESİ BAŞKANI KEMAL DAYSAL
İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ GENEL SEKRETERİ ŞEYDA TALÛ

"çıraklar, çırak değil köledir"

(geçen sayıdan devam)

Çıraklar sabahtan akşama kadar çalıştıran her türlü angarya işi yaptıran onların insafsızca sömürülmesinden kâr sağlayarak işverenler sıra çıraklara ücret vermelerine gelince «ne münasebet» onlar işçi değil ki, hem üstelik ona sanat öğretiyorum, aslında onun bunun karşılığını ödemesi gerekiyor diyorlar.

Özellikle geçmiş yıllarda olan da buydu. Daha çok esnaf ve sanatkâr yanında çalışan çıraklar, ortalama belirli bir maddî karşılık verirlerdi. Ayrıca onların angarya işlerini yaparlardı. Bu, bugün kalkmış sayılır. Zaten çırakların verebilecekleri şeyleri de yok ki. Ama angarya devam ediyor. Sermaye iktidarları ve gerici yasalarda işverenlerin bu sömürüsünü onaylamakta ve meşrulaştırmaktadır. Çıraklar sözleşmesinin bir olmaması ve çırakların iş kanunu kapsamı dışında bulunması nedeniyle ücret alamayacakları iddia edilir.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesi 24.11.1956 tarih ve esas 7158 karar 7654 sayılı kararında kural olarak çırağın ücret alamayacağını kabul etmiştir. Yargıtay hukuk genel kurulunda 20.1.1954 tarih esas 8 karar 2 sayılı kararında, çırağın ücret dava edemeyeceğini belirtmiştir. Çıraklık sözleşmesinde ücret şartı yoksa, çırak ücret talep edemez.

Ancak 18 yaşını tamamlamış olan çıraklar iş yasası kapsamına girdiklerinden asgarî ücret almak ve iş kanununun diğer hükümlerinden yararlanmak hakkına sahiptirler. 18 yaşından küçük çırakların sendika üyesi olması ve toplu sözleşmeden yararlanması da yasaklanmıştır. 274 sayılı sendikalar yasasının 1317 sayılı kanunla değişik 2. maddesi çırakların sendikalara üye olmasını yasaklıyor. 275 sayılı toplu sözleşme, grev ve lokavt yasası da ancak sendika üyelerinin toplu iş sözleşmesinden yararlanabileceğini belirtiyor. Ancak sözleşmeye çıraklarla ilgili özel hükümler konulduğu takdirde çırakların sözleşmeden kısmen yararlanma olanağı doğar. Bu konuda sendikaların belli çalışmalar yapması ve çırakların haklarını sözleşmelerle koruması için gerekli çalışmalar gündeme getirimektedir.

Nitekim bir çok ülkede çıraklar belli oranlar dahilinde ücret almaktadırlar. Çıraklara ücret vermek istemeyen mevzuat, ama her nasılsa ücret verilirse bundan vergi kestirmeyi ihmal etmemiş!

Gelir Vergisi yasasının 61. maddesi çırakların aldığı paranın bir hizmet karşılığı alınan ücret olmadığı için vergi kesilmemesi gerektiğini söylemesine karşılık 23. madde ancak götürü vergiye tabi mükelleflerin yanında çalışan çıraklardan vergi kesilmeyeceği, bunun dışındaki çıraklardan vergi kesileceğini hükmediyor. Gelir vergisi kesilince % 4 oranında mali denge ve damga vergisi de kesiliyor.

(Devam edecek)

T. Maden-İş Sendikası Eğitim Dairesi

SENDİKALI İŞÇİNİN DERS NOTLARI

KONUK YAYINLARI

ROPÖRTAJ

İYG — Adın ne, kaç yaşındasın,

— **Mehmet Çelik, 11 yaşındayım.**

İYG —Ne zamandan beri çalışıyorsun?

— **İlkokulu bitirdim bu yıl. Her yaz tatilinde 3 ay çalışırım. Kazandığım parayla okula devam ediyorum.**

İYG —Haftalık ne alıyorsun?

— **75 lira alıyorum.**

İYG — Sigortalı değilsin tabii?

— **Yok, değilim. Zaten 3 ay için patron sigorta yaptırmaz ki.**

İYG — Peki bir işkazası geçirsen, diyelim ki eline bir şey düşse, elin kesilse ne olacak? Patron seni muayene ettirir mi?

— **Ettirmez. Dikkat etseydin der. Döver.**

İYG — Günde kaç sat çalışıyorsun?

— **Sabah 7.30'dan akşam 8.30'a kadar çalışırız.**

İYG — Peki günde 6 saat çalışsan, ustandan sana bu mesleği doğru - dürüst öğretse istemez misin?

— **İstemez olurmuyum abi? Ama 6 saat çalışınca daah az para verir.**

İYG — Bu konuda bir kanun çıksa olur ama?

— **İyi olur. Hem çok yorulmayız abi.**

İYG — Bir kanun çıktı ama yetersiz diyorlar. İstanbul'da bir de yeni kurulan Çıraklarla Birleşme ve Dayanışma Derneği var. Bu dernekte yeni çıkan kanun bir işe yaramıyor diyor.

— Bilmiyorum abi. Kanun çıktığını da. Nerden bilecem ki? Akşam eve gidip yatıyorum. Sabah 6.30'da kalkıp işe geliyorum...

ULUSAL DEMOKRATİK C

Bugün kapitalist ülkelerde işçi sınıfı, onun politik ve sendikal örgütleri, emperyalizme ve faşizme karşı olan tüm güçleri anti - tekel bir platformda, tek bir cephe altında birleştirmeye çalışıyorlar. Bu, 1935'ten buyana dünya devrimci hareketinin geliştirdiği stratejiye tamamıyla uygun düşmektedir. Kapitalist ülkeler işçi sınıfının anti - tekel savaşımı örgütlü birliğe yükseltme çabaları çeşitli ülkelerde değişik adlar taşıyor: «Tek Cephe», «Halk Cephesi», «Vatan Cephesi», «Birleşik Cephe», «İlerici Yurtsever Cephe», «Ulusal Demokratik Cephe» vb... Adları ne olursa olsun, ulusal özellikleri ne ölçüde taşırsa taşısın, anti - tekel eylem birliğinin temel karakterleri her yerde aynıdır.

Türkiye işçi sınıfı da yıllardır anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliğini sağlamak için savaşıyor. Bu doğrultuda yürütülen sebatlı ve özverili çabalar, geçtiğimiz günlerde işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK'in çağrısı ile gerçekleşebilir bir aşamaya yükselmiştir. İşçi sınıfımızın gür sesi toplumun tüm katlarında yankılanmış, gerici güçler cephesinde korku ve telaş havası görülürken, emekçi halk kitleleri arasından coşku ve destek yanıtları gelmiştir. DİSK'in, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini öngören Ulusal Demokratik Cephe çağrısının, bu konuda şimdiye dek yapılan çağrılardan farklı olduğu, çeşitli yerleşim ve üretim birimlerinde oluşturulan «Demokrasi ve Dayanışma Komiteleri» uygulaması ile de hemen anlaşılmıştır. Görülen odur ki, önümüzdeki günlerde Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşturulması doğrultusunda somut gelişmeler olacaktır.

İçinde bulunduğumuz günlerde Ulusal Demokratik Cephe sorununun güncel yakıcılığı nedeniyle, ilerici yurtsever arkadaşlara bu konuda temel bilgileri içeren bir yazı dizisi vermeyi zorunlu gördük.

Bu yazı dizimizin birinci bölümünde, ulusal demokratik cephe ve işçi sınıfının bağlaşıklıkları sorununu anti - tekel savaşımın nesnel zorunluluğu açısından ele alıyoruz ve 1935 yılından sonra dünya devrimci hareketinin geliştirdiği anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliği politikasının o dönemdeki uygulamalarına günümüze ışık tutması açısından değiniyoruz.

Ulusal Demokratik Cephe ile ilgili teorik ve pratik yazılar yayınlamaya önümüzdeki sayılarda da devam edeceğiz. Ancak burada okuyucularımıza önemli bir hatırlatma yapmak istiyoruz: Tüm ilerici, yurtsever arkadaşlar, Ulusal Demokratik Cephe ile ilgili sorularını en kısa zamanda bize iletsinler, sınırlarımız çerçevesinde bu soruları yanıtlayabiliriz. Hatta bu konu ile ilgili çeşitli sorunları özellikle gençlik açısından ele alan yazılar gazetemizde yayınlanabilme olanağını bulacaktır. Konunun gençlik içerisinde en geniş bir biçimde tartışılması, gençliğin Ulusal Demokratik Cephe içerisindeki yerini güçlendirecektir. Bu konuda tüm okuyucularımızın gerekli çalışmaları yapacağına olan inancımız tamdır.

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE, BAĞLAŞIKLIKLAR (İTTİFAKLAR) SORUNUDUR

Ulusal demokratik cephe sorunu her şeyden önce bir bağlaşıklıklar (ittifaklar) sorunudur. Bağlaşıklıklar sorunu ise dünya devrimci hareketinde her zaman önemli bir yere sahip olmuştur. Özellikle kapitalizmin emperyalizm aşamasına ulaşmasıyla birlikte bağlaşıklıklar sorunu önemini arttırmıştır.

Emperyalizm öncesi kapitalizm döneminde bağlaşıklar sorunu en tam ifadesini Marks ve Engels'in yapıtlarında bulmuştur. Bilimsel sosyalizmin kurucusu Marks ve Engels «Komünist Manifesto»da, günümüzdeki eylem birliğine ışık tutan görüşlere de yer vermişlerdir: **«Bir sözcük ile, komünistler her yerde mevcut toplumsal ve siyasal durumlara karşı her türlü devrimci hareketi desteklerler. Bütün bu hareketlerde mülkiyet sorununu, ne kadar çok ya da az gelişmiş şekilde olursa olsun, hareketin temel sorunu olarak belirtirler. Komünistler... heryerde tüm ülkelerin demokratik partilerinin ilişki kurmalarına ve anlaşmalarına çalışırlar. (K. Marks - F. Engels, Manifesto, Yapıtlar cilt 4, sf. 493)»**

Ancak Marks ve Engels, emperyalizm öncesi kapitalizm döneminde yaşadıkları için işçi sınıfı ile köylülük ve diğer emekçi katmanlar arasındaki bağlaşıklık sorunu üzerinde daha fazla durmadılar.

Lenin, Marks ve Engels'in düşüncelerini emperyalizm döneminde geliştirerek işçi sınıfının bağlaşıkları sorununu kesinlikle çözümlemiştir. Lenin'in kuramında dirimsel bir noktayı teşkil eden işçi sınıfının bağlaşıkları sorunu, yine Lenin'in kuramının temel taşlarından olan kapitalizmin en yüksek aşaması - emperyalizm olgusu ile doğrudan bağlantılıdır. Bu doğrudan bağlılık aynı zamanda demokrasi savaşımı ile sosyalizm savaşımının birbirleriyle ustaca bağlanması uygulamasını da birlikte getirmiştir. Bu diyalektik içiçe girmeler emperyalizmin yapısından kaynaklanmaktadır.

EMPERYALİZM SINIRSIZ BİR HEGEMONYA DEMEKTİR

Emperyalizm, egemenliği elinde tutan tekellerin emekçi halka en azgın ve sınırsız saldırısı ile nitelenebilir. «Dış politikada olduğu gibi iç politikada da, emperyalizm demokrasiye karşı gelmek, gericiliği kökleştirmek eğilimindedir. Bu böyle olunca, emperyalizmin **genel olarak demokrasinin**, tümüyle demokrasinin 'Olumsuzlaşması' olduğu su götürmezdir. (Lenin, Bütün Eserleri, c. 23, sf. 44)»

Emperyalizmin demokrasiyi «olumsuzlayan» bu belirgin özelliği onun yapısından kaynaklanmaktadır. Rekabet tanımayan azami ölçüde kâr dürtüsü, serbest rekabetin tasfiye edilip tekellerin sınırsız hegemonyasını getiren bu ekonomik nitelik, politik planda demokratik hak ve özgürlüklerin en küçük bir kırıntısına tahammülsüzlüğü doğurur. **«Yeni ekonomiyi, yani tekelci kapitalizmi (emperyalizm ve tekelci kapitalizm) yöneten politik üstyapı, demokrasiden gerici politikaya dönüşü gösteriyor. Serbest rekabetin karşılığı demokrasidir. Tekelin karşılığı gerici politikadır. (Lenin, Bütün Eserleri, c. 23, sf. 44)».**

Bu özellik, emperyalizmin yeni bir aşaması olarak nitelenen tekelci devlet kapitalizmi döneminde de derinleşerek sürmektedir. «Devlet - tekelci bütünleşme süreci çalışanların sömürüsünü doruğa çıkarır, onların sosyal durumunu güçleştirir. Kârı azamileştirme çabası, gayrı millî ekonomik ve politik sonuçlara, geleneksel çelişkilerin derinleşmesine (...) ve çalışanları işsizlik, sosyal hizmetlerin azalması, kütle halinde işgücü ithaliyle (göçmen işçiler) ücretler üzerinde baskı yapılması gibi etkilere katlanma durumunda bırakan yeni dengesizliklerin doğmasına yolaçmaktadır. Tekellerin bu gayrı millî politikaları kütlelerin demokratik hareketi için çıkış noktaları oluşturmaktadır. (R. Reiissing - D. Weigert, Anti - tekelci mücadelenin strateji ve taktikleri, Bilim Yayınları, sf. 25)»

EMEKÇİ KİTLELERİN ORTAK NOKTASI: ANTİ - TEKEL SAVAŞIM...

Emperyalizmin tarih sahnesine çıkmasıyla tekellerle, tekel dışı sosyal katmanlar arasında ilkönce ekonomik alanda başlayıp toplum sal yaşamın tüm alanını kapsayan kıyasıya bir çatışma başlamıştır. Bu çatışma, tekelci devlet kapitalizmi koşullarında daha da derinleşmiş ve karmaşık bir niteliğe bürünmüştür. Böylelikle işçi sınıfı, köylülüğün dışında yeni bağlaşıklar bulma nesnel durumu ile karşılaşmıştır. Bu nesnel durum ortaya iki toplumsal kutbu çıkarmaktadır: Bir yanda tekelci sermaye, diğer yanda işçi sınıfının etrafında halkalanan emekçi halk kitlesi. Tekellerin güçlü baskı ve sömürü çarkı içerisinde bulunan bu sosyal katmanlar, yani başta işçi sınıfı olmak üzere köylüler, aydınlar, teknik elemanlar, kentli küçük ve orta üreticiler, öğrenciler vs. anti - tekel bir platformun tarihsel yolcularıdır.

«Emperyalizmin temel çelişkisinin derinleşmeye devam etmesi, tekelci devlet kapitalizmi ile çelişki halinde bulunan sınıf ve tabakaların nesnel olarak ve artan ölçüde daha da genişlemesine yol açar. Böylelikle işçi sınıfı partilerinin anti - tekelci bir ittifak kurma, bunu sağlamlaştırma ve de daha da geliştirmeyi öngören strateji ve taktikleri de zorunlu olarak önem kazanır. Köylüler, kentsoylu orta tabakalar, aydınlar nesnel olarak işçi sınıfıyla bir ittifaka ne kadar ilgi gösteriyorlarsa, işçi sınıfı anti - tekelci ve sosyalist kavgada müttefiklerden vazgeçmesi olanağı o kadar azdır. İşçi sınıfı bu müttefiklerin yardımı olmaksızın zafere ulaşamaz; bu sınıflar da işçi sınıfının ve onun devrimci partisinin sevk ve idaresi olmaksızın tekelci sermayeden kurtulamazlar. Tekelci kapitalizm ancak bütün anti - tekelci sınıf ve tabakaların işbirliği ile yenilgiye uğratılabilir. (age. sf. 217-218)»

Sonuç olarak: Serbest rekabetçi kapitalizm döneminde Marks ve Engels tarafından işaret edilen, emperyalizmin döneminde Lenin tarafından temelleri atılan işçi sınıfının bağlaşıklıkları sorunu, Lenin'den sonra, yani tekelci devlet kapitalizmi döneminde de dünya devrimci hareketinin ilgi merkezini teşkil etmiştir. İşçi sınıfının bağlaşıkları sorunu, gerek uluslararası gerekse ulusal düzeyde bir yandan teorik olarak zenginleştirilirken, diğer yandan en geniş ölçüde pratik uygulama safhasına sokulmuştur. Bu gelişim, emperyalizmin gittikçe saldırganlaşan ve gericileşen niteliğine uygun bir seyir izlemiştir.

EPHE (UDC)

EMPERYALİZM, SAVAŞ VE FAŞİZMİN ANASIDIR

1920'li yılların sonlarında bunalımları gittikçe derinleşen ve süregenleşen kapitalist dünya, hem bu bunalımların yükünü emekçi kitlelerin sırtına yüklemek, hem de gelişen işçi ve emekçi hareketlerinin önünü kesebilmek için, tekelci sermayenin en gerici, en kanlı, en şövenist diktatörlüğü olan faşizmi çeşitli ülkelerde yayma ve yerleştirme çabaları içerisine girmiştir. Bu çabaların sonucu olarak İtalya'da ve Almanya'da faşizm iktidara geçti. Bir dizi kapitalist ülkede de faşist akımlar güçlenme doğrultusuna girmişti. Bunlar, emekçilerin kapitalist düzene olan hoşnutsuzluklarını faşist demagojilerine malzeme yaparak, baskı ve terör uygulayarak iktidarın yolunu tutuyorlardı. İspanya'da Franko'nun, Portekiz'de Salazar'ın başını çektiği faşist akımlar bunlar arasında sayılabilir. Ayrıca diğer kapitalist ülkelerde de egemen güçler, faşist akımları ve örgütleri besleyerek emekçi halkın üzerine sürüyorlardı.

Derinleşen kapitalist buhran koşullarında çeşitli ülkelerde faşizmin yayılması ve yerleştirilmesi çabaları değişik biçimler alıyordu. «Hayasızlığı ve yalanlarıyla burjuva gericiliğinin diğer bütün çeşitlerini geride bırakan **faşizm,** yaptığı demagojiyi her ülkenin **ulusal özelliklerine** ve hatta aynı ülkede bulunan çeşitli sosyal tabakaların bile özelliklerine **uydurur.** (G. Dimitrov, Seçme Eserler, sf. 9, Temel Yayınları)» Ancak, faşizmin «ulusal özelliklere» uydurulma biçimleri, milliyetçilik maskesi altında genelleşiyordu. Faşizm, hakın geleneklerine ve göreneklerine, tarihine bağnaz bir biçimde sahip çıkar görünüp, şövenizmi son haddine vardırıyordu.

Azgın bir şövenizme dayanan faşizmin içteki sınırsız demokrasi düşmanlığı, dışta savaş kışkırtıcılığı ile saldırganlıkla birleşiyordu. Bunun için Dimitrov, «faşizm savaştır» derken yanılmıyordu. Aynı yanılmazlık, 1936 yılında yazılan şu satırlarda bir kez daha görülmektedir: «Bir dünya savaşı çıkma tehlikesi 1914 yılından buyana hiçbir zaman şimdiki kadar büyük olmamıştır. Başgöstermekte olan savaşın yalnızca Sovyetler Birliği'ni ya da hiç olmazsa bu ülkeyi tehdit ettiğini düşünmek doğru olmaz... Hitler'in çok yakında uygulamaya başlayacağı istila planlarının, Alman halkı bulunan komşu devletlerden topraklar ele geçirme hedefini güttüğü de bir gerçektir. (Dimitrov, Seçme Eserler II. sf. 180, Temel Yayınları)» Üç yıl sonra Hitler ordularının komşu ülkelere saldırısı ile başlayan İkinci Dünya Savaşı, bu sözleri tamamıyla doğruladı. Bu, aynı zamanda emperyalist savaşa karşı savaşımın demokrasi savaşımının ayrılmaz bir parçası olduğu gerçeğini de doğrulamıştır.

KAPİTALİST ÜLKELERDE TEKELLERE KARŞI EYLEM BİRLİĞİ GÜÇLENİYOR

İkinci Dünya Savaşından önce, uluslararası durumun sağlam bir tesbitinden kalkan dünya devrimci hareketi, emperyalist savaşa ve faşizmin saldırılarına karşı anti - emperyalist, anti - faşist tüm güçlerin birleştirilmesi görevini koyarak, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının savaşımında yeni perspektifler açtı. Bu saptama, faşizmin saldırısı ve yaklaşan savaş tehlikesi karşısında işçi sınıfının ve diğer emekçi katmanların güçlerinin parçalanmış bulunduğu doğru yargısına dayanıyordu.

Gerçekten de, o dönemde işçilerin ve emekçilerin egemen güçlere karşı savaşımı gelişmekle birlikte, farklı politik akımlar ve örgütler içerisinde parçalanmıştı. Bu parçalanmışlığın ötesinde kapitalist ülkelerdeki sosyal demokrat partilerin kimi yöneticilerinin tekelci sermaye ile işbirliği politikası, işçilerin ve emekçilerin saflarında derin gedikler açıyordu. Ancak sosyal demokrat yöneticilerin bu ihanetine rağmen tekelci sermayenin sürekli saldırıları işçiler ve emekçiler arasındaki birleşme eğilimlerini güçlendiriyordu. Yani, toplumsal yaşam eylem birliğini zorla dayatıyordu. İşte işçi sınıfının tüm anti - tekelci güçleri birleştirmek konusundaki tarihsel görevi burada ortaya çıkıyordu.

Tarihsel görevinin bilinciyle hareket eden kapitalist ülkelerin işçi sınıfı, devrimci partilerinin yönetim altında tüm anti - faşist, anti - emperyalist güçlerin eylem birliğini örmeye koyuldu. Bu konuda eşsiz deneyimlerle donandı, şanlı destanlar yarattı. İspanya'daki Halk Cephesi girişimi bu açıdan pek ünlüdür.

İspanya'da komünistlerden, sosyalistlerden, cumhuriyetçilerden ve tüm yurtseverlerden kurulu Halk Cephesi, 1936 yılında yapılan seçimlerin sonucunda iktidarı alarak köklü demokratik dönüşümlerin yoluna girdi. Aynı yıl, İspanyol faşistleri Franko'nun yönetiminde Halk Cephesi hükümetine karşı ayaklandılar ve iç savaşı başlattılar. Hitler Almanyası ve Mussolini İtalyası tank, uçak ve askerleriyle İspanyol halkının kahramanca direnmesine, 54 ülkeden gelen 35.000 gönüllü Uluslararası İşçi Kollarının, İspanyol halkının yanında çarpışmasına rağmen 1939'da bu eşsiz direniş ezildi. Ama Halk Cephesi düşüncesini faşist güçler hiçbir zaman kıramadılar.

Faşizmin Almanya'da zaferi bütün kapitalist ülkelerdeki gerici faşist güçlerle, anti - faşist güçleri harekete geçirdi. Gerici faşist güçler Hitler'le işbirliği yaparak bu ülkelerde de faşizmin yolunu açabilmek için kıpırdanmaya başladılar. Ancak, anti - faşist güçlerin eylem birliği temelindeki çıkışları birçok ülkede faşist güçlerin girişimlerini engelledi.

Fransa'da 1934 yılında Komünist Parti ile Sosyalist Parti arasındaki eylem birliği anlaşması, daha sonra diğer anti - faşist güçlerin de katılmasıyla Halk Cephesi'ne dönüştü. Halk Cephesi, 1936 seçimlerinde % 54 oranında oy alarak gerici güçlerin çıkışlarını püskürttü.

İtalya'da da 1934 yılında Komünist Partisi ile Sosyalist Parti arasındaki eylem birliği anlaşması, geniş bir anti - faşist cephenin temeli niteliğindeydi.

Avrupa'daki diğer kapitalist ülkelerde de anti - faşist eylem birliği doğrultusunda güçlü eğilimler belirmekteydi. Anti - faşist birleşik cephe oluşturma girişimleri sadece Avrupa ile sınırlı kalmıyordu. Latin Amerika ülkelerinde de bu doğrultuda sonuç verici adımlar atılıyordu.

1936 yılında Şili'de, içinde Komünist, Sosyalist, Radikal ve Demokratik Partiler ile Şili İşçi Federasyonu'nun yeraldığı Halk Cephesi kuruluyordu. Şili faşistlerinin 1938 yılındaki darbe girişimini Halk Cephesi boşa çıkardı. Yine aynı yıl yapılan başkanlık seçimlerini Halk Cephesi'nin ortak adayı kazanarak gericilik güçlerine büyük bir darbe vuruluyordu.

Latin Amerika ülkelerinin en büyüğü olan Brezilya'da 1935 yılında Komünist Partisi'nin girişimiyle tüm demokratik güçleri kapsayan Ulusal Kurtuluş Birliği kuruldu. Ulusal Kurtuluş Birliği'nin programı emperyalist baskıya son verilmesini, demokratik hak ve özgürlüklerin geliştirilmesini içeriyordu. Bu program doğrultusunda komünistler, sosyalistler, anarşistler, ulusal burjuvazinin liberal kolu omuz omuza gericilik güçlerine karşı savaşım verdiler.

Yine bir Latin Amerika ülkesi olan Arjantin'de 1935 yılında Komünist Partisi'nin çağrısı üzerine Sosyalist ve Radikal Partiler biraraya geldiler ve çeşitli yerleşim ve üretim birimlerinde Halk Cephesi komitelerini oluşturdular. Halk Cephesi komiteleri temelinde bu üç parti, çeşitli kitlesel gösterileri ve işçi direnişlerini yönettiler. Bu gelişimdeni korkan egemen güçler Komünist Partisine saldırarak Halk Cephesi'ni oluşturan güçleri böylelikle parçalama yöntemine başvurdular. Sosyalist ve Radikal partilerin yöneticileri egemen güçlerin bu oyununa gelerek Halk Cephesi'nin dağılmasına neden oldular.

Meksika'da 1936 yılında Komünist Partisi ile Meksika İşçi Konfederasyonu arasında ortak hareket etme konusunda anlaşma yapıldı ve diğer demokratik örgütlerle de görüşmeler yapıldı. Ancak, anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliğinde işçi sınıfı tarihsel rolünü oynayamadığı için bir süre sonra insiyatif Meksika Devrimci Partisi'nde temsil edilen ulusal burjuvazinin eline geçti.

Aynı yıllarda Küba'da ve Amerika kıtasındaki diğer ülkelerde de anti - tekel eylem birliği eğilimleri güçlenme çizgisini izliyordu.

Burada dikkat edilmesi gereken nokta, anti - faşist, anti - emperyalist eylem birliği doğrultusundaki gelişmelerin bütün ülkelerde hemen hemen aynı yıllarda olmasıdır. Kuşkusuz bu bir rastlantı olarak kabul edilemez. Eylem birliğinin bütün ülkelerde aynı yıllara denk düşmesinde temel etken emperyalist savaş tehlikesi ve faşizmin saldırısı olmakla birlikte, işçi sınıfının devrimci partilerinin bu konuda dünya çapında kararlı ve paralel girişimleri de hızlandırıcı ve tamamlayıcı bir rol oynamıştır.

Ne var ki, demokratik eylem birliği politikası ve uygulaması düz bir çizgi halinde gelişmiyordu. Kimi ülkelerde eylem birliği doğrultusunda elde edilen kazanımlar kaybedilirken, Avrupa'nın doğusundaki Hitler ordularının işgali altındaki ülkelerde ilerici - demokratik güçler işçi sınıfının kesin yönlendiriciliği altında, dış koşullarında elvermesiyle başarıya ulaşıyor, sosyalist ülkeler topluluğunun tarih sahnesine çıkmasına yolaçıyorlardı.

Sözü uzatmaya gerek yok: 1935 yılından buyana dünya devrimci hareketi tarafından geliştirilen anti - faşist, anti - emperyalist güçlerin eylem birliği politikası ve uygulaması günümüzde eşsiz ve zengin bir deneyim hazinesini de birlikte getirmiştir. Bu deneyim hazinesi içerisinde özellikle şu ilkeler, günümüzde ülkemizde oluşmaya başlayan Ulusal Demokratik Cephe çalışmalarına ışık tutacaktır: Demokrasi savaşımı ile sosyalizm savaşımının birbirinden ayrılmazlığı; işçi sınıfının birliği, Ulusal Demokratik Cephe'nin en güçlü noktasıdır; işçi - köylü bağlaşıklığı Ulusal Demokratik Cephe'nin temelidir; Ulusal Demokratik Cephe politikasının temel karakterleri.

(Bu konuları ele alan yazımızı önümüzdeki sayı yayınlayacağız.)

"SOL" SALDIRILAR ÜZERİNE

Geçtiğimiz günlerin önemli bir bölümü, gerici faşist güçlerin saldırı ve anti - demokratik baskılarında odaklaşıyorsa, diğer bir bölümü de goşist tavırların birincisini aratmayan boyutlar almasıyla belirginlik kazanmaktadır. Dikkat çekici nokta; faşist saldırılarla birlikte, ilerici demokratik güçlere yönelen goşist saldırıların yoğunluk kazanması gerçeğinin, birincisiyle oluşturduğu rastlantı olmayan bağdır.

Saldırıların özellikle ilerici gençlik hareketine yönelmesi üzerinde durulmaya dikkate değerdir ve gençlik hareketinin kalıcı ve ilkeli birliğine, faşist tırmanışa karşı güç ve eylem birliğine ket vurucu zararlı eğilimleri bünyesinde barındırmaktadır. Gaziantep'te İGD üyesi Fevzi Türbeci'nin öldürülmesiyle su yüzüne çıkan goşist saldırılara son örnek Mersin'dendir. Mersin Meslek Yüksek Okulu öğrencisi 4 ilerici yurtsever genç, 20 - 25 kişilik bir goşist grubun saldırısına uğramış, saldırganlar yanlarında getirdikleri demir çubuk, zincir ve şişlerle ilerici gençlere kıyasıya vurmuşlar, yaralanmalarına neden olmuşlardır.

Son günlerde gelişen olaylar ve goşistlerden kaynaklanan ilerici gençliğe yöneltilen saldırılar, goşist grupların maoizmin ve troçkizmin yıkıcı propagandasından ne ölçüde etkilendiğini ortaya koymaktadır. Özünde görüşlerinin belirgin olmaması, eklektikliği (seçmeciliği), her zaman bir tarafa, özellikle maocu grupların tuzaklarına kaymalarına neden olmaktadır. Çoğu yerde maocu guplarla biraraya gelmeleri, maocu bozguncularla aralarına kesin bir set çekememeleri, sonuç olarak bugün açık bir biçimde görüldüğü gibi, goşist grupları işçi sınıfının savaşım yöntemleri ile bağdaşmayan bireysel ve grupsal çıkışlara hızla yöneltmektedir. Goşistlerin bireysel terörist eylemlere yönelmelerinin başka nedenleri olmakla birlikte, son günlerde yoğunluk kazanan faşist terörle birlikte yükselme çizgisi içerisine girmesi düşündürücüdür. Bu paralellik ilerici güçler açısından olduğu kadar, goşizme kapılan iyi niyetli devrimciler açısından da düşündürücü olmalıdır. Kuşkusuz gerici - faşist güçler, faşist terörü azgınlaştırabilmek için yalnız bireysel terörist eylemleri amaçlarına alet etmekle yetinmez, saldırganlığını haklı göstermek için yeni nedenler yaratır. Ancak, bireysel terörist eylemlerin ve maceracılığın egemen güçlerin değirmenine su akıttığı bir gerçektir. Bu yadsınamaz gerçeği, tüm ilerici, yurtseverler gibi, goşizmin bir anlık çekiciliğine kapılan iyiniyetli devrimciler de gözönünde bulundurmak zorundadırlar.

Gerici - faşist güçlerin faşist terörü alabildiğine körüklemeleri, ilerici - demokratik güçleri terörize etmek amacına yönelik olmakla birlikte asıl kalkış noktası, giderek etkin boyutlar alan ulusal demokratik güçlerin eylem birliğine ve Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşumuna bir karşıtlık olarak güncellik taşımaktadır. Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşum koşullarının bu denli olgunlaşıp, maddi gerçeklik halini aldığı günlerde, goşistlerden gelen yıkıcı eylemlerin bir ucunun da ilerici yurtsever güçlere karşı yönelmesi, baştan aşağı örgütlü ve cepheleşmiş gericilik güçleri karşısında, emeğin, demokrasinin cephesine, oluşum ve gelişimine zarar verici, köstekleyici bir rol üstlenmek ve faşistlerin işini kolaylaştırmakla eşanlamlıdır.

Günümüzün güncel görevi Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşturulması ve böylece MC'ye karşı direnişin örgütlü bir aşamaya yükseltilmesidir. Tüm ulusal demokratik güçler tek bir cephede saf tutabilirlerse, MC'yi alaşağı edip yerine demokratik özgürlüklerden yana bir iktidar kurulabilecek yoksa, ülkenin faşist diktatörlüğün pençesine düşmesi kolaylaştırılmış olunacaktır. Faşizmin karanlığının bir ülkeyi kapkara bulutlar gibi sardığı koşullarda ise, faşizme karşı savaşım daha zordur. Örgütsel birliği sağlamak daha uzun ve yorucu çabaları gerektirir. Faşizmin zulmü bugün uzlaşmazmış gibi görünen güçleri birbirine yaklaştırabilir ama, tehlikeyi daha doğum sancıları çekerken bertaraf etmek her zaman en doğru ve yerinde olanıdır. Bunun ötesinde söylenen her söz gerici faşist güçlere yardım elini uzatmaktan başka birşey değildir.

HARUN ARAMIZDA

Çok değil iki yıl öncesine değin aramızda, kavgada bir sıra neferi idi Harun.

33 yıllık kısa yaşam öyküsü sıradan, romanlarda, hikâyelerde ezberlenen genç tiplerinden farklıdır. O'nun yaşamında Anadolu insanının yoksulluğu, bağımsızlığa terkedilişi vardır. Lüksten, gösterişten uzaktır belki ama, o kısacık 33 yıla sığdırılan değerler, 50 yılı amaçsızca geçirenlerden daha doyurucudur. Bir devrimciye yakışan canlılık ve kararlılık okunur bu 33 yıllık yaşam öyküsünde. Kendi sözleriyle «1960 sonrası genç kuşağındandır; kafa yapısı olarak sağcı» dır. Sadece yurt sorunlarıyla ilgilenmiş, sorunlar yoğura yoğura sosyalist yapmıştır» onu. 1960 askerî hükümet devirmesinin yarattığı nisbi özgürlük ortamında sosyalist görüşlere yönelmiş, gezegenimizde kapitalist değil, «Sosyalist dünya»nın olduğunu öğrenmeye başlamıştır.

1965'ler, Harun Karadeniz'in gençliğin savaşımının içine atıldığı, eylemlerin ön saflarında yer aldığı yıllardır. İlk kez anti - emperyalist eylemlere İTÜ öğrencisi iken katılmış ve daha o yıllarda yönlendirici bir görev üstlenmiştir. Gençliğin eylemlerinin ön saflarında yeralmasının yanısıra, gençliğin eğitimi ve bilinçlenmesi doğrultusunda da yoğun çabalar harcamış, kollektif çalışmaların sonucu, «Özel Yüksek Okullar ve Arkasındaki Oyun» broşürünü hazırlamıştır. Gerici eğitim sistemini eleştiren «Eğitim üretim içindir» ve gençlik kitlelerine sömürüyü kavratmaya çalışan «Kapitalsiz kapitalistler» adlı kitaplarını yazmıştır.

Harun «gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisini klavuz edinmiş, bu belgiyi gençlik içerisinde yılmaz bir kararlılıkla savunmuştur. Bu yolda burjuvazinin saldırı ve baskısıyla karşılaşmış, fakat anti - emperyalist tavrından ödün vermemiştir. Harun gençlik hareketinin kararlı bir önderiydi ve sadece burjuvazinin saldırısına uğramıyordu. Harun'a her boydan sapık akımlar, MDD'ci bozguncular, acımasızca saldırıyorlar, O'nu kendilerine boy hedefi seçiyorlardı.

Gericilik güçlerinin çok yönlü saldırıları arasında Harun amansız bir hastalığa yakalandı. İyi beslenememe, sağlıksız konutlar, bakımsızlık tüm emekçi çocukları gibi O'nu da hastalığın kucağına itti.

Harun 12 Mart faşizminin bütün baskı ve terörüne, bir kaç kez tutuklanmasına karşın savaşımını sürdürdü. İnançlı savunmalarıyla Sıkıyönetim Mahkemeleri'nin tutarsızlıklarını, ilericilere, sosyalistlere yöneltilen adice yalan ve oyunları gözler önüne serdi.

Bu zorlu savaşımın içinde hastalığı ilerliyordu. 12 Mart faşizminin terörü ve zindanları hastalığını daha da ağırlaştırmıştı. Tedavi için yurt dışına gitmesi zorunluydu. Ama her başvuru çağrısı geri çeviriliyordu. Uzun süre pasaport verilmedi. Verildiğinde de iş işten geçmiş, hastalık önü alınmız bir duruma gelmişti. O'nu göndermiyenler, «biz zaten onun ölmesini istiyoruz» diye gerçek yüzleri orta yere sermişlerdi. İstedikleri oldu da. 12 Mart savcısı, emperyalistler, gerici güçler, faşistler amaçlarına ulaştılar. Harun geç pasaport verildiğinden tedavisi geciktiği için, kolunun kesilmesine karşın kurtarılamadı. 15 Ağustos 1975 günü aramızdan ayrıldı.

Harun öldü ama savaşımı ilerici gençliğe esin kaynağı olmaya devam ediyor. İlerici gençlik Harun'u unutmayacağını ve yaşatacağını, ölümünün 1. yılında mezarının üzerine kırmızı karanfiller arasında koydukları, «İGD'den Harun'a: Harun yaşıyor, bin, onbin, yüzbin, milyonla işçinin, gencin, aydının, köylünün yüreğinde bilincinde, kininde, cesaretinde... Halk ana yeni Harun'lar doğuruyor ve kavga ilerliyor.» mesajıyla kanıtladı, kanıtlayacak. Ve ölümünün ikinci yılında bir kez daha yineliyorlar: **«Harun'lar yaşayacak!»**

AÖS'ü faşistlere teslim edenler utansın!

SALDIRILAR NEDEN AÖS'TE YOĞUNLAŞIYOR

I. MC döneminde öğrenci gençlik hareketine yönelik faşist saldırılar ve anti - demokratik baskılar okullar ve yurtlar üzerinde düğümleniyordu. Bir yandan, liselerden, yüksek okullara, üniversitelere değin uzanan okullar zincirinin her halkasını faşistleştirmek için faşist komandolar saldırı üstüne saldırı düzenlerken, faşist saldırılardan yurtların payına düşen bölümde birincisini aratmayan boyutlara ulaşıyordu. Atatürk Öğrenci Sitesi ilerici, devrimci öğrencilerin kaldığı yurtlardan birisi olarak, yurtlar üzerine yönelen saldırıların baş hedeflerinden birisiydi. Faşistlerin AÖS'e yönelmeleri boşuna değildi. 3200 kişilik kapasiteli ve her türlü olanağı ile Türkiye'nin en modern ve büyük yurdu olan AÖS'ün bu olanakları dışında, bir orduyu bile barındıracak genişlikte dehliz ve tünellere sahip oluşu, komandoların saldırılarının başta gelen nedenlerindendir.

FAŞİST MÜDÜR OKTAY ARAS'IN OPERASYONLARI

Faşist Müdür Oktay Aras'ın Nisan 1976 tarihinde AÖS'e atanması, yurdun faşistleştirilmesi yolunda atılan bir adım olmuştur. Oktay Aras'ın gelişi anti - demokratik baskıların hızlılık kazanmasını da beraberinde getirmiş, özellikle, açılan kayıtlarda öğrencilikle uzaktan yakından ilişkisi olmayan kişilerin yurda doldurulması faşistleri yüreklendirmiştir. Nitekim yeni kayıtlarla kan tazeleyen faşist komandoların ilk eylemleri devrimci öğrencilerin kaldığı bloklardan, II. Blok'a saldırmak olmuştur. Sürekli saldırılar sonucu yurt yönetimi II. Blok'u tamirat gerekçesiyle kapatmış, çıkan olayları ileri sürerek 15 - 20 ilerici, devrimci öğrenciyi AÖS'ten atmıştır. Sürekli olarak yurdu faşistlerle dolduran yönetimin diğer yandan devrimci öğrencileri yurttan uzaklaştırmak için elinden gelen çabayı harcadığı hiç bir zaman gözden kaçmamıştır. Nitekim devrimci öğrencileri yurttan atma operasyonu, yönetim ve polisin birlikte çabaları ile Ocak ayı başlarında 200 kişiyi bulmuştur.

SALDIRILAR İŞÇİLERE DE YÖNELTİLİYOR

Saldırıları yalnız öğrencilere değil, AÖS işçilerine de yöneliyordu. İşçiler faşist sendika MİSK'e üye olmaya zorlanıyor, direnenler, öğrencilerin akibetine uğruyordu. Sosyal tesislerin faşist işgal altına geçmesiyle saldırılar daha bir yoğunlaştı. Geceleri devrimci öğrencilerin kaldıkları bloklar, açılan ateşle delik deşik ediliyor, faşist çeteler tabancalı, bombalı atış talimleri yapıyorlardı. Polisin tarafsız davranması bir yana, faşistlere arka çıkarak, suçlu diye ilerici, devrimci öğrencileri alıp götürmesi yurtta kalmayı her geçen gün biraz daha zorlaştırıyordu. Artan faşist baskılar demokrat öğrencileri yurttan uzaklaştırırken, yurtta kalmaya kararlı olan ilerici, devrimci öğrenciler «kayıt yenileme» gibi gerekçelerle yurttan atılmaya çalışıyordu.

AÖS'e giriş kartlarının verilmemesi sonucu, kapıdan içeri giremez duruma düşen devrimci öğrenciler, ölümü bile göze alarak, yurdu çevreleyen tel örgülerden atlıyarak içeri girmeye başladılar. Ağır baskı koşulları altında «kaçak» da olsa yurda giren öğrenciler, yurdu faşistlere terketmemek için tüm zorluklara göğüs gerdiler.

AÖS'te yeniden kayıt incelemesi isteyen devrimci öğrenciler, daha önce atılan öğrencilerin yeniden kayıt tazeleyebilmesini, can güvenliğinin sağlanmasını ileri sürdüler. II. MC'nin kurulduğu koşullarda istemlerinin yerine getirilmesi bir yana, faşist baskıların daha bir hızlılık kazanacağına kuşku yoktu. Bunun bilincinde olan ilerici, devrimci öğrenciler, ne pahasına olursa olsun yurtlarını faşistlere bırakmama inancı ile hareket ediyorlardı. İlerici, devrimci öğrencilerin kavgada kararlılığına karşılık, II. MC'nin kurulduğu koşullarda AÖS'ten nasıl olsa devrimci öğrencilerin atılacağını ileri süren goşist ve maocu bozguncular, «kayıp verilmeden yurdun terkedilmesini» savunarak, devrimci lafazanlık altında sırıtan gerçek yüzlerini gün ışığına çıkardılar. Kavgada inançsızlık ve kararsızlıklarını sergilediler. AÖS'te çıkarılan yangın, maocu ve goşist bozguncuların yurdu faşistlere terkeden tavırları ve davranışları için sadece bir gerekçe olmuştur.

Bugün Atatürk Öğrenci Sitesi faşist işgal altına girmişse bunun baş sorumlularından birisi de goşist ve maocu bozguncuların kitlenin çıkarlarını kendi bencil çıkarları için çiğneyen bozguncu tavırlarıdır. İlerici, devrimci öğrencilerin AÖS'te kalmasını ortadan kaldıran koşulları yaratarak, yurdu faşistlere teslim eden goşist ve maocuların AÖS üzerine söyleyecekleri hiçbir sözleri olamaz. Onlar bozguncu tavır ve eylemleri ile AÖS'ün faşist işgal altına düşmesinde önemli görevler yüklenmişlerdir ve AÖS'ü faşistlere terketme sorumluluğunu hiç bir zaman üzerlerinden atamayacaklardır.

FAŞİST DEMOGOJİ VE GENÇLİK

1977 Haziran seçimlerinin de gösterdiği gibi, gerici, faşist güçler genel olarak gerilemişlerdir. Ancak faşist MHP'nin iktidar olanaklarından yararlanarak göreceli bir ilerleme göstermesi bizi yanıltmamalıdır.

Faşist hareketin böylesine gelişebilmesi şartları son birkaç yıldır alabildiğine artmıştır. Faşizme karşı olan güçlerin birliğinin sağlanamaması, Ulusal Demokratik Cephe'nin henüz oluşturulamaması birinci neden olarak karşımızda duruyor. Buna karşılık gerici, faşist güçlerin birleşebilme olanaklarının daha fazla olması ve birleşmeyi aralarındaki tüm çıkar çelişkilerine rağmen gerçekleştirebilmeleri ve bu birliğin, yani MC'nin içinde, faşist ideolojiyi açıkça savunan, sicilli faşistlerin partisi MHP'nin de bulunması faşist hareketi geliştiren faktörlerden birisi oldu.

İkinci olarak, faşizme karşı savaşımı salt günlük «eylemler» sürdürmeye çalışan, özünde anti - faşist savaşımı amacından saptıran ve sonuç olarak faşistlerin işine yarayan eylemleriyle maocular ve goşistlerin tutumları olmuştur.

1934'de faşist Almanya'nın General Göring'i komünizmin altedilmesiyle ilgili bir konuşmasında şöyle diyordu : **«İktidarı ele geçirdikten sonra Almanya'da komünizme bir daha kendisine gelmesini önleyecek bir darbe indirmeye kararlıydık. Bunu ger- gerçekleştirmek için bir Reichstag yangınına gerek yoktu.»** Biz bu son kelimeyi **«vardı»** olarak okumalıyız. Çünkü Reichstag'ı yakanın bizzat generalin kendisi olduğu ve bu yangını bahane ederek ilericilere karşı saldırıya geçtiği ve vurucu polis örgütü «Gestapo»yu kurduğu artık bilinen bir gerçek. Tıpkı 12 Mart döneminde olduğu gibi. O zaman da çeşitli sabotajlar ilericilerin üzerine atılmış, bunlar ilericilere saldırının gerekçesi yapılmışlardı. Görüldüğü gibi maocuların ve goşistlerin sorumsuz eylemleri, faşist teröre karşı geliştirmek istedikleri bireysel terörist eylemleri sonuçta burjuvazinin, faşist güçlerin işine yaramakta, onlara ilerici, devrimci harekete saldırı ortamı hazırlamaktadır. (Bu, bireysel terörist eylemler olmasa faşist terör olmaz mantığını getirmemelidir. Ancak, işçi sınıfının savaşım yöntemlerine yabancı olan bireysel terörist eylemleri geniş ölçüde kullanarak egemen güçlerin faşist terörü arttırdığı da bir gerçektir.)

Üçüncü olarak, faşizmle ideolojik alanda mücadelenin yadsınması, **«faşizm demogojisine yeter derecede ve zamanında karşılık gösterilmemesinden» (G. Dimitrof)** dolayı faşistlerin demogoji ve yalanları kitleler arasında belli bir dereceye kadar taraftar bulmaktadır.

Son günlerde faşist MHP'nin başbuğu sicilli faşist Türkeş'in «barış havarisi» kesilmesi, onu diğer faşist örgütlerin aynı şekilde izlemesi, faşist demogojiye karşı savaşımı güncelleştirdi. Biz burada daha çok faşist demogojinin gençliğe yönelik olan kısmını ele alacağız.

FAŞIST DEMOGOJİNİN SIVRI UCU GENÇLİĞE YÖNELİKTİR

Gençlik ilerici düşüncelere açıktır. Yeni olan, daha ileri olan herşey gençliğe çekici gelir. Haksızlığa karşı, doğrudan yanadır. İnancı uğruna yapamayacağı iş yoktur. Gençlik olaylara en dolaysız tepki gösteren bir kesimdir.

Faşizmin, bir ülkede zafer kazanabilmesinin koşullarından birisi de, gençliğin arasına sızabilmesi, gençliğin atılganlığını, cesaretini kendi gerici, faşist emellerine alet edebilmesidir. Bunu başarabildiği ölçüde faşistler hedefe daha kolay varabileceklerini hesaplamaktadırlar. Bu yüzden yıkıcı propagandalarını gençliğe yöneltmişler, gençlik içinde örgütlenmeye hız vermişlerdir. **«Propaganda daha ziyade gençlere yöneltilmelidir. Çünkü gençler bir otoriteye itaat etmek eğilimindedirler» (Ülkücüye Notlar, s. 45)** diyerek bu amaçlarını saklamaya bile gerek duymuyorlar. Faşist Almanya'da 2,5 milyon genci örgütlediklerinde faşist ideologlar «artık bu rejim yıkılmaz, 10 bin yıl, hatta 30 bin yıl sürer» diye hesaplar yapıyorlardı. Fakat değil 10 bin yıl, faşist rejim 10 yıl bile zor dayanabildi.

Faşist demogojinin temel taşı gençliğin militarist yönünü yüceltmek, onların savaşlara karşı olan duygusallığını körüklemektir. **«Faşizm gençliğin özellikle savaş gücünü sezerek, gençlerin önemli bir kesimini kendi savaş müfrezelerine çekti» (G. Dimitrof. Seçme Eserler, C. 1, s. 189)**

Gençliğin ve halkın ilerici düşünceye açık olduğunu bildiğinden faşizm Almanya'da kendisini **«Nasyonal Sosyalizm»** olarak tanıttı. Türkiye'de ise faşistler kapitalizme, emperyalizme ve hatta faşizme karşı olduklarını iddia ediyorlar. «Sermayenin parasız bekçileri olmayacağız» diye bar - bar bağırıyorlar. Bakın, sicilli faşist **Kurt Karaca, «Milliyetçi - Toplumcu Düzen»** adlı kitabında neler diyor : **«Kapitalist sistemde, devlet güçlerine hakim varlıklı sınıf, ülkenin her türlü yönetimini elinde tuttuğundan, alınacak kararlarda sadece kendi çıkarını düşünmektedir» (s. 9) «Nasyonal - sosyalizm ve faşizm kapitalizmin dejenere bir sapması olup, insan hak ve hürriyetlerine inanmayan gerici diktatördüklerdir.» (s. 11)** Faşistler bir taraftan kapitalizme karşı olduğu yalanını atarken, hemen peşinden «aslında suç kapitalizmde değil, onu dejenere eden faşizmdedir» diyerek, kapitalizme de karşı olmadıklarını açığa vuruyorlar. Dillerinden, **«Hitler'in Nazi ırkçılığıyla Türk milliyetçiliğinin hiç bir ilgisi yoktur.»** (a.g. e. s. 35) lafını düşürmüyorlar, fakat ellerinden de Hitler'in «Kavgam» adlı kitabını düşürmüyorlar. Kendi militanlarına bu kitabın okunmasını şart koşuyorlar. İşte faşist demogojiye en güzel örnek.

Alman faşistleri de kapitalist düzene karşı olduklarını, hatta kendi hareketlerinin devrim olduğunu söylüyorlardı. Tıpkı Türkiyeli faşistler gibi. Onlar da kendilerini utanmazca «devrimci» ilan ediyorlar. Yine faşist Kurt Karaca'nın kitabında, «Milliyetçi-Toplumcu Türk Devrimi»nden şöyle sözedilmektedir: **«Bu devrim, Türk milletinin tarih, kültür ve ekonomik gerçeklerine, özüne uygun olarak, dünya tarihinin yaşadığı en önemli fikri ekonomik ve sosyal değişimi yapacaktır.» (s. 27)**

Faşizm, gençliğe yalnızca bu duygusal yaklaşımla, o n l a r ı n gençlik heyecanına seslenerek, militarizmin çekiciliğiyle yaklaşmıyor; faşizm, gençliğin ekonomik, demokratik ve akademik sorunlarına yeterince eğinileceğini, gençliğin çıkarları doğrultusunda çalışmalar yapılacağını vaadediyor. İşçi gençliğe iş bulacağını, sömürüyü ortadan kaldıracağını söylüyor. Öğrenci gençliğin okuma olanaklarının daha da iyileştirileceğini, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sadece kendilerinin sağlayabileceğini söylüyorlar. Ve kendi faşist örgütlerine üye gençlerin **«belirli bir kısmını müfrezelerde besleyip donatmakta, bazılarına iş bulmakta, hatta gençlik kültür kurumları denilen kurumlar bile kurmakta ve böylece emekçi gençlik kitlesini gerçekten beslemek, donatmak, eğitim ve öğretim yapmak ve onlara iş sağlamak istediğini; bunu yapabilecek gücte bulunduğunu gençliğe aşılamaya çabalamaktadır.» (G. Dimitrof. Seçme Eserler, c. 1, s. 239).**

Faşizm kendi dışında hiçbir düşünceye hayat hakkı tanımaz

Faşist MHP'nin iki yıllık iktidar ortaklığı sırasında bu olanakları geniş ölçüde kullandığı bilinmektedir. Faşist MHP, eğitim kurumlarına (genellikle Eğitim Enstitülerine) MHP ve Ülkü Ocaklı faşistleri geniş bir biçimde yerleştirerek bu kurumları birer faşist üs haline getirdi. Birçok devlet dairesi ve fabrikalara (en belirgin örnekleri TRT, DPT, Tariş, Aliağa) binlerce kişiyi yerleştirerek kendine bir kitle tabanı sağlamaya çalıştı. Bunun sonucu olarak da yani iktidar olanakları sayesinde son seçimlerden güçlenmiş olarak çıktı. Fakat faşistlerin bu güçlülüğü büyük ölçüde iktidar olanaklarına dayandığından, görecelidir. İktidar olanakları ellerinden alındığı an yıkımları çok daha kolaylaşacaktır.

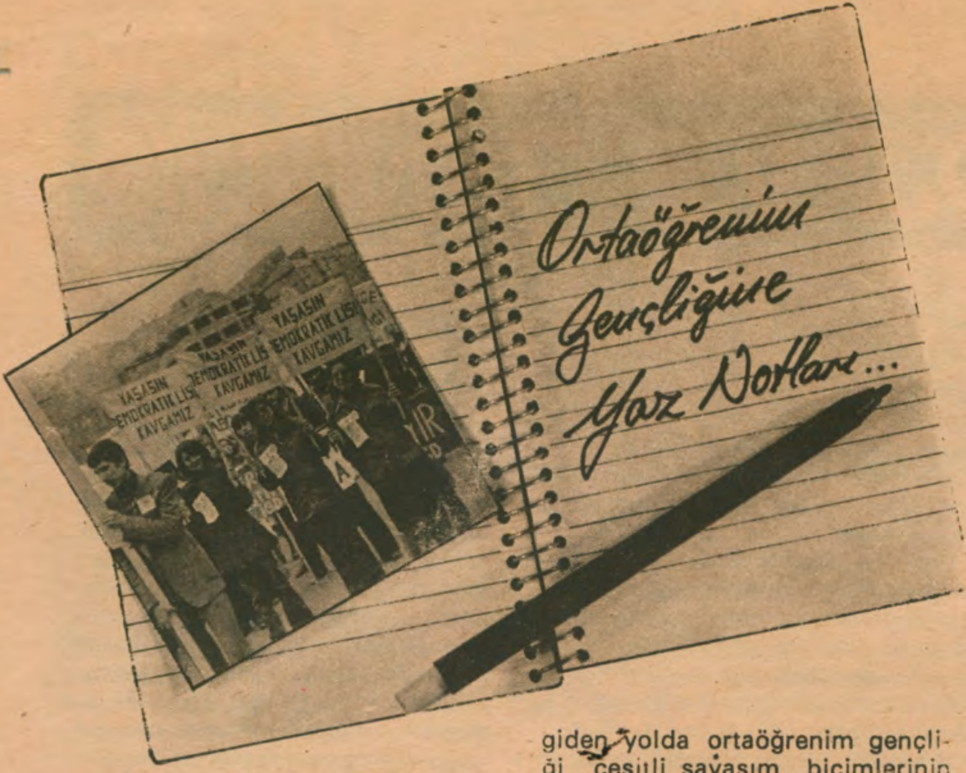
FAŞİSTLERİN «BARIŞ ÇAĞRILARI» VE GERÇEKLER

Faşistlerin son günlerde yaptıkları barış çağrılarının aslı nedir? Neden birden bire barış havarisi kesildiler? Faşist MHP'nin «barış» çağrılarına başvurmasının en büyük nedeni, kamuoyundan geniş ölçüde tecrit olmasındandır. Hatta burjuva liberal çevrelerde bile faşist MHP ve yan örgütlerinin terörist eylemlerine karşı tereddütlü bir hava oluşmuştur. Faşist MHP «barış» çağrıları ile herşeyden önce bu havayı kırmaya çalışmaktadır. Aslında **«faşistler için barış yok olmak demektir.»** Bunun için her çağrının ardından faşist saldırılar daha da artmaktadır. Bunu kendileri de itiraf etmektedirler. Bakın «Ülkücüye Notlar» kitabında barış konusunda neler diyorlar : **«Bir Türk milliyetçisi, barışı yeni savaşların aracı olduğu için sevebilir, aksi halde asla... Zaferin bedeli kandır» (s. 61)**

Görüldüğü gibi faşistlerin barış yanlısı olmaları bir safsatadan, demogojiden başka bir şey değildir. Bir yandan «kim olursa olsun bizim kardesimizdir» diyen faşist Türkeş ve «silahları bırakalım, vuruşmaya son verelim, kardeşçe yaşayalım» diyen Ülkü Ocaklı faşist caniler bu sloganların arkasına gizlenerek cinayetlerine devam ediyorlar. Böylece kamuoyu önünde kendilerini barış yanlısı, devrimcileri de eli kanlı caniler olarak göstererek taraftar kazanmaya çalışıyorlar. Kitlelerin istemlerini kendilerine mal edip onlara faşist ideolojiyi benimsetme gayreti içindeler. Örneğin, faşistler hiç bir zaman, gerçekleştiremeyecekleri «Bankalar, sigortalar devletleştirilsin» sloganını kullanarak, «Toprak reformunu biz yapacağız, Urfa'da toprağı biz dağıttık» diyerek halkı kandırmaya çalışıyorlar. Bu yolla demokrasi cephesinde gedik arıyorlar. Açık faşist bir iktidar için çabalıyorlar. Ancak, Türkiye'de faşistlere bu olanak verilmeyecektir.

FAŞİST DEMOGOJİYE KARŞI SAVAŞIM VE UDC

Ülkemizde şimdiye dek faşist demogojiye karşı demokratik güçlerin ve ilerici basının karşı propaganda yapmadığı söylenemediği gibi, bunun yeterli düzeyde olduğu da söylenemez. Bu gerçek, şu anlamda özellikle doğrudur: **Faşist demogojiye karşı savaşım örgütlü, disiplinli, merkezi, sürekli, somut ve vurucu olmalıdır.** Böylesine bir savaşımın da, tüm demokratik güç ve kuruluşların eylem birliğini sağlayan Ulusal Demokratik Cephe'de **tam anlamıyla** sağlanabileceği açıktır. Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşması ile faşist demogojiye karşı savaşım besbelli ki daha kitlesel olacaktır. Tersi de doğrudur. Ulusal Demokratik Cephe'nin henüz oluşturulmadığı günümüz koşullarında faşist demogojiye karşı savaşım, Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşmasını hızlandıracak ve daha sağlam bir temele oturmasını sağlayacaktır. Faşist demogojiye karşı savaşımla, Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşturulması çabaları günümüz Türkiye'sinde böylesine içiçe geçmiştir.

Sonyıllarda ülke planındaki gelişmelere bağlı olarak gözle görülür bir hız kazanan ve 1. MC' ye, gerici ders kitaplarına, faşist disiplin yönetmeliğine, okullara yapılan faşist komando saldırılarına, eğitimindeki eşitsizlik ve ayrıcalıklara karşı savaşımda somutlanarak ülke boyutlarına ulaşan ortaöğrenim gençliği hareketi, geçtiğimiz öğretim yılı boyunca yoğun olarak kendini gösterdi. Ortaöğrenimli gençlerin kendi özlük, akademik - demokratik istemlerine çözüm yolu arayıştan hareketle alevlendirdikleri bu savaşım, giderek örgütlü disiplinli bir çabayı zorunlu kıldı. Bu süreç içinde ortaöğrenim gençliği kavradı ki, kendi özlük sorunları mevcut sosyal ve ekonomik yapıdan kaynaklanmaktadır; yani mevcut «düzen» ile ilgili bir konudur ve bunlara köklü çözümler getirebilmek yine köklü sosyal dönüşümleri içeren örgütlü disiplinli bir savaşım yolundan geçecektir. Böylesi bir savaşım ise ancak çağın en kararlı gücü olan işçi sınıfının biliminden ve savaşımından esinlenerek, ortaöğrenim gençliğinin yığınsal demokratik merkezi tek kitle örgütünün yaratılması ve bu gücün de başını işçi sınıfımızın çektiği ilerici güçlerin saflarına katılmasıyla gerçekleşebilir. Sürekli ve kararlı olur.

İşte böylesine çok yönlü arayış ve savaşım süreci içinden; ortaöğrenim gençliğinin yığınsal örgütlenmesini gerçekleştirecek olan, okullarda eğitsel kolların işletilmesi, demokratik öz ve yapıya kavuşturulması ve Öğrenci Birlikleri temeline dayanan birim örgütlenmelerin yaratılması hedefleri ortaya çıktı. Bu hedefe giden yolda ortaöğrenim gençliği çeşitli savaşım biçimlerinin yaratılmasında yine işçi sınıfından esinleniyor.

Bütün öğretim yılı boyunca süren savaşım, yaz döneminde okulların kapanmasıyla durmadı. Aksine ortaöğrenimli gençler çalışmalarına daha özverili olarak zamanlarının büyük bir bölümünü ayırıyor, soruna inatçı bir çabayla asılıyorlar. Daha önceki sayılarımızda «ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN MERKEZİ TEK KİTLE ÖRGÜTÜ İÇİN GÖREV BAŞINA!» başlığıyla yayınladığımız yazıdaki çağrımıza ses veren ortaöğrenim gençliğinden aldığımız haberler bu konudaki gelişimi somut olarak sergilemesi bakımından sevindiricidir. Onlar yaz dönemi boyunca sürdürdükleri çeşitli çalışmalarla sorunlarına sahip çıkıyor ve bu yönde en geniş ortaöğrenim kitlesinin savaşım içine çekilmesinin maddi temellerini oluşturuyorlar. Meslek liseliler yaz dönemi içindeki 150 saatlik zorunlu staj sürecindeki sömürüye karşı dururken, diğer yandan çalıştıkları iş yerlerindeki, fabrikalardaki işçilerle kaynaşarak canlı dostluklar kuruyor, daha okul sıralarında karşılaştıkları sömürü ve baskının nedenini, sınıfsal konumlarını daha iyi kavrayıp pekiştiriyorlar. Bu süreç içinde yalnız kendi özlük sorunlarıyla değil aynı zamanda işçi sınıfının sendikal, politik haklar için verdiği savaşımla da yakından ilgileniyorlar. Diğer ortaöğrenimli arkadaşlarımız da okul içi ilişkilerini bu dönem içinde de sürdürüp sağlamlaştırıyorlar. Okullarından yeni ilişkiler çıkarıp bunlarla tartışıyor, böylece ideolojik politik perspektiflerini geliştiriyor, bilinçli savaşkan liseli militanlar olarak kendilerini yetiştiriyorlar. İlerici gençlik hareketi içindeki çeşitli çalışmalara katılarak, diğer gençlik (işçi-köylü-yüksek öğrenim gençliği) kesimlerinin sorunlarıyla yakından tanışıp ilgileniyorlar. Yaz döneminden ötürü memleketlerine giden yatılı okul öğrencileri ya da memleket değiştiren öğrenciler, gittikleri yörelere gazete götürüyor, oralardaki ortaöğrenimli arkadaşlarla ilişki kurup çeşitli sorunlarını, özel olarak örgütlenme sorununu, savaşım biçimlerini tartışıyor, deney alış-verişinde bulunarak ortaöğrenim gençliği hareketinin örgütlü disiplinli bir savaşıma dönüştürülmesini sağlayacak olan MERKEZİ TEK KİTLE ÖRGÜTÜ'nün yaratılması yolunda hayli yapıcı bir çaba sürdürüyorlar.

Ortaöğrenim gençliği bütün bu ve buna benzer çeşitli çalışmalarla önümüzdeki öğretim yılında yeni MC'ye karşı oluşturacağı aktif kitle direncinin temelini sağlamlaştırarak hazırlanıyor.

Çünkü ortaöğrenim gençliği biliyor ki:

Yeni MC, eski sorunların askıda kalması ve bunlara yeni sorunların katılmasıdır!

Yeni MC, bugünkü eğitimin gerici - faşist karakterinin, faşist baskı ve terörle daha da yoğunlaşmasıdır!

Yeni MC, sayfaları bilim ve insanlık düşmanı, çağdışı görüşlerle dolu ders kitaplarının zorla dayatılmasıdır ve ortaöğrenim gençliği üzerinde bir giyotin bıçağı gibi parlayan faşist disiplin yönetmeliğinin yeni kıyımlarıdır!

Yeni MC, okullara faşist komando saldırısıdır, polis copudur!

Ve buna karşı tüm ilerici, yurtsever, demokratik solcu, sosyalist ortaöğrenim gençliğinin örgütlü birliğini sağlayıp, ülke çapındaki savaşımda, işçi sınıfının başı çektiği Ulusal Demokratik Cephe'de yer alınak her zamankinden daha anlamlı ve dirimsel bir görevdir.

ÖNÜMÜZDEKİ ÖĞRETİM YILI SAVAŞIMDA ODAK NOKTASI YİNE DERS KİTAPLARI

Geçen öğretim yılı içinde ortaöğrenim gençliğinin savaşımı ağırlıkla ders kitaplarına karşı düzenlenen çeşitli eylemlerde odaklaştı. Ortaöğrenimli gençler düzenledikleri forumlarda, boykot, kitap yakma ve çeşitli gösterilerde 1. MC'nin, halk ve gençlik düşmanı politikasının bir parçası olarak ortaöğrenim gençliği üzerinde de çeşitli oyunlara giriştiğini ve bunlardan birinin de yürürlüğe yeni sokulan «tek tip kitap sistemi»nde açıkça görülmekte olduğunu belirterek, bu kitaplarla gerici-faşist güçlerin kendi çıkarları doğrultusunda genç beyinleri yıkamak istediğini, ancak sayfaları kan ve nefret kokan, emek, bilim ve insanlık düşmanı bu kitapları okumayacaklarını, bu konuda savaşımı elden bırakmayacaklarını vurguladılar. Ortaöğrenim gençliğinden yükselen bu ses, ilerici demokratik kişi ve kuruluşların, yurtsever öğrenci velilerinin düzenlediği çeşitli protesto hareketleriyle yankılandı, destek gördü.

Özellikle bu «yeni» (!) kitapların içinde işçileri şerefsizlikle suçlayan ve emekçi halkımızı aşağılayıcı, onu bölmeye yönelik sözlere karşı bütün ulusal demokratik güçler tek bir yumruk gibi dikildi. Bundan korkan MC bu sayfaları kitaplardan yırttırarak «efendim dizgi hatası olmuş» gibi kıvırtmalarla kurtulmak istedi. Ama kitapların bütünüyle gerici-faşist içerikte olduğunu bilen ilerici güçler MC'ye, bir kaç sayfayı yırtmakla bu işten paçasını kurtaramıyacağını, kitapların olduğu gibi yürürlükten kalkması için savaşımı güçlendireceklerini belirttiler.

5 Haziran seçimlerinden sonra CHP'nin kurduğu hükümet çeşitli parlemento oyunlarıyla güvenoyu alamadı. Ve yerine varolduğu 27 ay boyunca halka, gençliğe kan, yokluk ve gözyaşı getiren MC, üçlü koalisyon görünümünde ikinci kez ortaya peydahlandırılınca yaptığı ilk iş CHP'li Eğitim Bakanı'nın yürürlükten kaldırdığı gerici - faşist ders kitaplarını tekrar yürürlüğe koymak oldu. Nitekim MC liderlerinden birinin verdiği demeçte «Yaptıklarımız yapacaklarımızın delilidir» sözü ve bütün özlemlere karşıt olarak gerici - faşist ders kitaplarını tekrar yürürlüğe sokmaları gerçekten de bizlere yapacaklarının delilidir.

Ortaöğrenim gençliği için yeni MC'ye karşı savaşım önümüzdeki öğretim yılı da «GERİCİ FAŞİST DERS KİTAPLARINA HAYIR!» belgisi altınca odaklaşacaktır. Taa ki bu zorbalık bitene, kökünden kazınana kadar.

Geçen öğretim yılında gerici eğitimi protesto için bir lisede düzenlenen forum.

KIBRIS'TA EMPERYALİST OYUNLAR BOZULACAKTIR! (2)

1974 Temmuzunda meydana gelen kanlı olayların sonucunda Kıbrıs fiilen ikiye bölündü. Kıbrıs'ın ikiye bölünmesi ve toplumların birbirinden tamamen koparılması emperyalizm için büyük bir «kazanım» oldu. Bu ikiye bölünme, adanın bağımsızlığının tamamen ortadan kaldırılması tehlikesini g ü n d e m e getirdi. ABD emperyalizmi ve NATO, adanın ikiye bölünmüşlüğünü resmi bir hale sokmak için yoğun çabalara girişti. Bu çabalarında emperyalizmin en büyük yardımcıları kuşkusuz yine yerli ortakları oldu.

Rum toplumu içerisinde Klerides çevresinde kümelenen gericiler, faşistler, ilerici güçlere saldırılarını yoğunlaştırdılar. Bu saldırılara ve emperyalist çözümlere karşı, başta işçi sınıfının partisi AKEL olmak üzere tüm demokratik güçler, devlet kademelerindeki tüm faşist örgütlerin yasaklanması ve toplumun demokratikleştirilmesi için yoğun çaba harcadılar. İlerici güçlerin baskısı sonucu 15 Temmuz darbesinin başı Samson hapsedildi. Daha sonra Klerides Rum toplumunu görüşmelerde temsil etme görevinden alındı. Özellikle son seçimlerde ilerici güçler arasındaki savaşım yeni bir aşamaya girdi. Klerides'in sağ partisi meclise tek bir milletvekili sokamazken AKEL'in tüm adayları meclise girdi. AKEL'in başını çektiği Halk Cephesi seçimlerden tam bir zaferle çıktı. Bu seçim sonuçları, Rum toplumunun çoğunlukla faşizme ve emperyalizme karşı olduğunun bir göstergesidir.

Türk bölgesindeki faşist güçler Klerides'in seçimleri kaybetmesine çok üzüldü. İlerici güçlerin bu zaferi emperyalizmin Kıbrıs üzerindeki planlarını daha da zorlaştırdı. Ancak emperyalizm kışkırtmalarından vazgeçmedi. Bu kez EOKA «C» adlı yeni bir faşist örgüt kuruldu. Savaş sonrasında, Türk bölgesinde gericiler bir yandan ilericiler üzerinde baskıları artırırken, bir yandan da savaşta ele geçirilen değerleri paylaştılar. Toplum içerisindeki bir avuç sömürücü daha da palazlandı. Sınıf savaşımının keskinleşmesinin sonucu olarak Türk toplumu içerisinde partileşme süreci hızlandı. Gericiler, faşistler UBP çatısı altında örgütlenirken, ilericiler CTP etrafındaki birliğini artırdı.

Ayrıca iki tane daha muhalefet partisi kuruldu. Denktaş başkanlığındaki gerici güçler, adayı resmen taksim etmek için «Bağımsız Türk Devleti» kurmaya kalkıştılar. İlerici güçlerin ve Dünya barışçı güçlerinin baskısı sonucu bu girişim engellendi. Hazırlanan anti demokratik seçim yasası sonucu UBP seçimleri kazandı. Muhalefet % 45 oy almış olmasına rağmen az sayıda milletvekili çıkarabildi.

UBP iktidarı emekçiler üzerindeki baskıları artırdı. Hayat pahalılığı ve işsizlik doruğa ulaştı. Ülkede işsizlik a r t a r k e n Türkiye'den Kıbrıs'a işçi gönderildi. Ekonomik çıkmazlar halkı, adayı terketmeye, Avustralya, Libya v. b. ülkelerde iş aramağa zorluyor.

Ekonomik çöküntü özellikle gençliği etkiledi. Gerici Denktaş iktidarı bir yandan gençleri işsizlik ve yokluğa iterken, bir yandan da onları faşist gençler olarak yetiştirmek için elinden geleni yapıyor. Özellikle son kurulan ve Türkiye'deki faşist örgütlerle de ilişki içerisinde olan Türk Ocakları Kıbrıs Türk bölgesindeki faşist örgütlenmelerin merkezidir. Türk toplumu içerisinde yıllardır hakim olan sarı sendikacılık da gericilerin elinde büyük bir silahtır. Ancak halkın gittikçe uyanmasının bir ürünü olarak kurulan DEV - İŞ, sarı sendikacılık zincirini kırmak için yoğun bir savaşım veriyor.

Bugün Kıbrıs halkının emperyalist oyunlara karşı verdiği savaşım yeni boyutlara ulaşmıştır. Dünya barış güçleri, Kıbrıs sorununun bir an önce çözümlenmesini istemektedirler. Sorunun NATO çerçevesinde çözümlenmesini isteyen emperyalist politikaya karşın, dünya ilerici güçleri Birleşmiş Milletler kararlarının uygulanmasından yanadırlar. Kıbrıs sorunu, ancak, gerçekten bağımsız, üslerden arınmış, egemenlik hakları tanınan bir Kıbrıs devletinin tanınması ile son bulacaktır.

dünya gençliğinden

Silâhsızlanma üzerine Avrupa Gençlik ve Öğrenci Konferansı hazırlık semineri 21-22 Haziran 1977 tarihleri arasında Prag'da yapıldı.

Emperyalist güçlerin ve gerici Pekin yönetiminin savaş kışkırtmalarına rağmen silâhsızlanmadan, detant sürecinin pekiştirilmesinden ve barıştan yana olanlar inatla barış istemlerini sürdürüyorlar. Savaşların zulmünü en çok üzerlerinde hisseden gençlik, silâhsızlanma, barış içinde yanyana yaşama savaşımının en kararlı destekçilerinden biri olarak sesini yükseltiyor. Düzenlenen hazırlık seminerinde askerî alanda detantın geliştirilmesinin, politik ve askerî detant arasındaki bağların güçlendirilmesinin ve uluslararası düzeyde silâhsızlanmanın pekiştirilmesi ve geri döndürülmez yapılması için alınması gereken önlemleri gözden geçirdiler.

GÜNEY AFRİKA İLE DAYANIŞMA HAFTASI

Güney Afrika'daki gerici faşist rejimin suyu kaynamaya başladı. Beyaz azınlık rejimi temelinden sarsılıyor. Namibia, Zimbabwe ve Güney Afrika halkları ırkçılık, sömürgecilik ve apartheidi ezmek için koşar adımla ilerliyorlar. Dünya sosyalist sistemi ve dünya ilerici güçleri Güney Afrika halklarının bu kararlı savaşımını destekliyorlar. Dayanışma günleri ve toplantılar düzenliyorlar. 3-5 Haziran 1977 tarihlerinde Helsinki'de 58 ulusal, bölgesel ve uluslararası gençlik örgütü temsilcisinin katıldığı «Güney Afrika ile Dayanışma Toplantısı» düzenlendi. Güney Afrika kurtuluş örgütleri temsilcilerinin ve Dünya Barış Konseyi başkanı Romesh Chandra'nın yaptığı konuşmalar toplantının önemini bir kez daha artırdı. Emperyalistlerin tüm bölücü çabalarına rağmen Güney Afrika halklarının zaferi bugün her günkünden daha yakın.

24 Temmuz'da Demokratik Alman Cumhuriyeti ve Sovyetler Birliği Gençlik Festivali yapıldı.

Sosyalist ülkeler gençleri her zaman işçi sınıfı biliminin, uluslararası dayanışmasının en güzel örneklerini vermiştir. Bir zamanlar savaşlarda birbirine kırdırılan gençlik sosyalizme kavuştuktan sonra bugün elele, aynı amaç için festivaller düzenliyorlar. Emperyalizmin savaş kışkırtıcı politikasını lanetliyorlar.

Bugün birbirlerini öldürmek zorunda bırakılan gençlerin yarının savaşsız, sömürüsüz toplumunda barış içinde bir arada yaşayacakları günlere olan ümitlerini belirtiyorlar. Festivalde gençliğin uluslararası dayanışmasının önemi vurgulandı ve Stalingrad'da faşizme karşı yiğitçe canlarını veren yaşıtlarını saygıyla andılar.

Ukrayna'nın başkenti Kiev'de uluslararası bir gençlik semineri düzenlendi.

DDGF'nin, UÖB'nin, çeşitli ulusal, bölgesel ve uluslararası gençlik örgütlerinin katıldığı seminerin konusu, «Gençlik, kültürel katılım ve dünyamız» idi. Helsinki Sonuç Bildirgesinin ilkelerine uygun olarak gençlik ve öğrenciler arasındaki işbirliği koşullarının tartışıldığı seminer, sosyalist ve kapitalist ülkeler gençliğinin yakınlaştırılması yolunda önemli bir adım oldu. Barış içinde yanyana yaşama ilkelerinin tahrifi yolunda emperyalist ülkelerin harcadığı tüm çabalara rağmen dünya gençliği Helsinki antlaşması ilkelerini yaşama geçirilmesinin en güzel örneklerini vermeye devam ediyor.

İTALYA: öğrenci ayaklanmalarının ardında kimler var?

(World Student News — Temmuz 1977 sayısından derlenmiştir)

Son zamanlarda Roma ve diğer kentlerdeki üniversitelerde solcu ve devrimci sloganlar ardına gizlenen faşist unsurlar ciddi huzursuzluklara yol açıyorlar. Ayaklananların asıl hedefi ise gittikçe güçlenen ve iktidara ayağını dayayan işçi sınıfı hareketi. Faşist çeteler yüzlerinde maskeler, ellerinde demir çubuklar, zincirler ve silahlarla arabaları ateşe vererek, dükkânları taşlayarak, mağazaları yağmalayarak önlerine her gelene sldırıyorlar.

Bu özrgütlü provoaksyonlar, faşist ajanlar tarafından düzenleniyor. Hareket alanı olarak yerel solcu idare tarafından yönetilen Bologna'nın seçilmesi rastlantı değildir. Şehrin şöhreti baltalanmaya çalışılmış, kentin yöneticileri toplum düzenini ve güvenliliğini korumakla suçlanmıştır. Fakat daha ayaklanmalar başlar başlamaz Bologna ilinin 500 binden fazla işçisi bu oyunu bozmuştur.

İtalyan üniversitelerinin politik ve toplumsal geriliği ve öğrencilerin önemli bir bölümünün egemen güçleri temsil etmesi, üniversitelerde yeni-faşist eğilimlerin filizlenmesine neden olmuştur. Bu faşist güçler, amaçlarına uygun olarak, solcu öğrencilere karşı bir güç oluşturulması, daha genel olarak işçi hareketine ve ülkenin demokratik güçlerine karşı vurucu bir güç oluşturulması gerektiğini ileri sürerler.

DÜNYA GÖRÜŞÜ OLMAYAN GENÇLİK

Gerici güçlere, ve ilerici öğrencileri kendi uğursuz planlarına alet etme olanağı veren toplumsal düşüşe dikkat çekmek gerek. Bunun nedenleri, üniversitede gittikçe derinleşen bunalımda olduğu kadar, yüzbinlerce öğrenci, asistan, bilim işçisi ve öğretim üyesinin huzursuzluğunda yatmaktadır. Gelecekte iş bulma veya toplumsal yaşamda etkin bir yer alamama korkusu geniş öğrenci kitleleri üzerine ağır yükler yüklemektedir.

Örneğin İtalya'daki 1.700.000 işsiz insandan 350 bini yüksek okul mezunudur. Uzmanlar, bunalım derinleşmeye devam ederse gelecek yıl içinde bu sayının beş milyonun çok üstüne çıkacağını belirtmektedirler. Roma üniversitesinde yapılan bir araştırmaya göre son dört yıl içinde toplam mezunların yaklaşık yarısı iş bulamamıştır. Bu oran, Güney İtalya'da daha yüksektir. Bunun yanında iş bulma şansına sahip olan yüksek okul mezunlarının % 55'i daha düşük eğitim düzeyine denk düşen işlere girmişlerdir. Diğer istatistikler, iş bulmuş mezunların yarısının, öğrenimleriyle hiç bir ilgisi olmayan işler yaptıklarını göstermektedir.

REZİLCE EKSİKLİKLER

Tüm bunlara üniversite eğitimindeki büyük maddi eksiklikler de eklenmelidir. Roma Üniversitesindeki öğrencilerin sayısı şimdiki durumda üniversite kapasitesinin beş katıdır. Tıp Fakültesindeki öğrencilerin yalnızca % 10'nun laboratuarları kullanma olanağı vardır. Bu koşullar altında öğrencilerin yarısı zorunlu olarak derslere girememekte ve sınavlara kendi kendilerine hazırlanmak zorunda kalmaktadırlar. Roma Üniversitesi mezunlarının % 95'inin, eğitimlerinin, seçtikleri mesleğe denk düşmediği görüşünde oldukları açıklanmıştır.

Bir öğretim üyesinin belirttiği gibi İtalyan Üniversitesi gençlik için umitsiz bir park etme yeridir. Bundan başka bir bilimci, «mezunlar iş güvencesine sahip olmadıkları gibi mesleki bir eğitim bile almamışlardır» demektedir.

İtalyan üniversitelerinin hiç de iç açıcı olmayan durumu, gençliğin yarınından kuşku duyması, faşist çeteler tarafından kullanılmakta ve neo-faşist eğilimliler gençliğin bu bunalımından yararlanarak gençliği ele geçirmek istemektedirler.

emekçi halkın savaşçı ozanı

SANDOR PETÖFİ

Macar halkının gür sesi Sandor Petöfi, 1879 Fransız devriminin tüm Avrupa'ya özgürlük rüzgârları estirdiği bir dönemde yaşadı. Sorunlarla dolu bir aile yaşamı oldu. Henüz oniki yaşında gezici tiyatrolarda çalışmak için evinden ayrıldı. Askerlik ve politikacılık yaptı.

Kısacık yaşamı özgürlük, barış ve sevgi uğruna verdiği savaşlarda geçti. O, gerektiğinde halkının kurtuluş savaşında en önde ölebilen bir şairdi.

Petöfi 31 Temmuz 1849'da yurdunu savunurken savaş alanında ölmüş ve ölümsüzleşmiştir. Öldüğünde 26 yaşında olan Petöfi ardında 1500 sayfalık bir çalışma ve onurlu bir yaşam bırakmıştı.

Kalk Macar, Yurt çağırıyor seni
Bugün vakit, yarın geç
Tutsak mı yaşayacağız, özgür mü?
Sorun bu karar ver, seç.

FEDİN ÖLDÜ

Sovyet edebiyatının en büyük yazarlarından biri olan Sovyet Yazarlar Birliği Başkanı ve politika adamı Konstantin Fedin öldü. Yapıtlarında çökmekte olan kapitalizmle, yeni doğan sosyalizm arasındaki çelişkileri, insanların dünyayı değiştirebilmek için verdikleri savaşları, kahramanlıkları sergiler.

Dünya çapındaki bu büyük yazarın, henüz hiçbir kitabının Türkçe'ye çevrilmemiş olması, ülkemizdeki ilerici sanat açısından gerçekten büyük bir eksikliktir. Dünyanın hemen her tarafında sevilerek okunan çağdaş Sovyet yazarının yapıtlarının Türkçe'ye kazandırılması, barış ve özgürlük savaşçısı Fedin'in anısına en büyük armağan olacaktır.

GENÇ SANATÇILAR ŞİİR VE ÖYKÜ YARIŞMASINA KATILIN

Gazetemiz, ülkemizde gelişmekte olan ilerici sanata katkıda bulunmak, sanatçı çalışmalarını demokratikratik savaşımın etkin bir alanı durumuna getirmek ve gençliğin sanata olan ilgisini arttırmak amacıyla genç sanatçılara yönelik şiir ve öykü *dallarında* birer yarışma düzenlemiştir.

Yarışmaya gönderilen ürünler, isimleri 42. sayımızda açıklanacak olan Seçiciler Kurulu tarafından derecelendirilecek ve her iki dalda da birinciye 2000 TL., ikinciye 1500 TL., üçüncüye 1000 Tl., ödül verilecektir. Ödüller, tarihi sonradan açıklanacak bir törenle dağıtılacaktır.

● Şiir yarışmasının konusu «Barış»tır. Dünya barışını, silâhsızlanmayı halklararası dostluğu ve anti-emperyalist dayanışmayı konu alacak şiirler yarışmamıza katılabilecektir.

● Şiir yarışmamıza bir sanatçı en fazla üç şiirle katılabilir.

● Öykü yarışmasının konusu ise «Gençliğin Sorunları»dır. İşçi - köylü ve öğrenci gençliğin, toplumsal yaşamın tüm alanında beliren sorunlarını ve bu sorunların çözümlenmesi doğrultusunda veriler savaşımları konu alan öyküler yarışmamıza katılma hakkını kazanacaktır.

● Gönderilecek ürünler beş kopya olarak gönderilmelidir.

● Şiir ya da öykülerin, daktilo ile yazılma zorunluluğu yoktur. Elle yazılması halinde yazılar okunaklı olmalı ve çoğaltılırken kopya kâğıdı kullanılmamalıdır.

● Yarışmamıza katılacak sanatçılar isim ve adreslerini açık bir şekilde yazmalıdırlar. Ayrıca yaş, meslek ve kısa özgeçmişlerini de belirtmelidirler.

● Yarışmaya gönderilecek ürünler hiçbir yerde yayınlanmamış olmalıdır. Gönderilen ürünler geri verilmez, gazetemizde yayınlanabilir. Ayrıca ürünlerin çeşitli yayın organlarında ve gösterilerde yayınlanma hakkı gazetemize aittir.

● Yarışmamıza katılmak isteyen sanatçılar ürünlerini en geç 15 Eylül 1977 tarihinde postaya vermiş olmalıdırlar.

● Bu koşullara uymayan ürünler yarışma dışında bırakılacaktır.

ÖYKÜ SEÇİCİ KURULU	ŞİİR SEÇİCİ KURULU
ADNAN ÖZYALÇINER	CAN YÜCEL
ASIM BEZİRCİ	ATAOL BEHRAMOĞLU
BEKİR YILDIZ	

nikolay çernişevski

Rus devrimci demokratlarındandır. Materyalist bir filozof, eleştirmen ve ütopik sosyalisttir.

1860'larda Rusya'daki devrimci demokratik hareketin önderiydi. Rus sosyal-demokratların, köylü devrimi ve düzenin yıkılması için kitle mücadelesi fikrini ısrarla savunanların başında gelmektedir. Lenin'in de belirttiği gibi Rus devrimcilerinin bütün bir kuşağı Çernişesvki'nin sınıf ruhunu alevlendiren yazılarıyla yetişmiştir.

Çernişevski'nin edebiyat eleştiriciliği, Rus ilerici edebiyatının, resminin ve müziğinin gelişmesi üzerinde büyük etki yapmıştır.

Bu etki bugün de önemini kaybetmiş değildir.

«Ne Yapmalı?» isimli romanı da devrimci gençlik üzerinde derin ve sürekli bir etki yapmıştır.

Ne Yapmalı? Romanını okuyan genç Plehanov bu kitabın etkisini şöyle anlatıyor :

«Bu ünlü eseri okumayan, tekrar tekrar okumayan kaldı mı? Bu eseri okuyup da, etkisinde kalmayan kim var? Bu eserin hayırlı etkisi altında daha iyi, daha temiz, cesur, daha atılgan olmamak elde mi? Manevi kuveti ve yarının daha iyi olacağına güveni biz bu eserden aldık.»

Dimitrov ise kendisinin bir devrimci olmasında Çernişevski'nin oynadığı rolü şöyle belirtiyor :

«Gençliğimde bende en kuvetli izlenim bırakan, mücadeleci olarak benim üstümde etki yapan kitap hangisidir? Açıkça söyliyeyim, bu kitap Çernişevski'nin Ne Yapmalı? adlı romanıydı.»

İGD SANAT KOLLARINDAN HABERLER

İGD Zonguldak Şubesi Fotoğrafçılık Kolu, Grevdeki Maden-İş işçilerini konu alan bir fotoğraf sergisi açtı.

İGD Tiyatrosu, 31 Temmuz Pazar günü MAN grevinde «Ellerinize ve Yalana Dair» adlı oyununu sergiledikten sonra çalışmalarına 20 gün ara verdi.

20 Ağustos'ta başlayacak yeni dönem çalışmalarını, gençlik sorunlarını konu alan yeni bir oyunla sürdürecek olan İGD Tiyatrosu, bu dönemde kadrosunu geniş tutmayı da amaçlıyor. Bu nedenle tiyatroya ilgi duyan arkadaşların tiyatro koluna başvurması gerekiyor.

uluslararası moskova film şenliği yapıldı

Uluslararası Moskova Film Şenliği 7 - 22 Temmuz tarihleri arasında yapılmıştır. 20 yıldan bu yana her iki yılda bir düzenlenen ve dünyanın en önemli şenliği olan Moskova Film Şenliği, uzun metrajlı filmler, kısa metrajlı filmler ve çocuk filmleri dalında olmak üzere üç ayrı bölümden oluşmuştur.

Bu yıl 100 ülkenin katıldığı Moskova Film Şenliği'nde, büyük ödülü «Beşinci Damga» adlı filmiyle ünlü Macar yönetmeni Zoltan Fabri kazanmıştır. Kısa metrajlı filmler dalında birincilik ödülünü Demokratik Almanya ve İspanya, «Maeir'ın Mirası» ve «VSV Viznar» adlı filmleriyle aralarında paylaşmışlardır. Çocuk filmleri dalında ise birinciliği «Fırtına Çocukları» adlı filmle Avustralya kazanmıştır.

Ülkemizi temsilen şenliğe katılan Metin Erksan'ın yönetmenliğini yaptığı «Kadın Hamlet» adlı film dereceye girememiştir.

BU KİTABI MUTLAKA OKUYUN

DEVRİMCİ SAVAŞIM İÇİN TEMEL BİLGİLER, Önder Sağlam, Ürün Yayınları, İstanbul Nisan 1977, 94 sayfa fiyatı 7 TL.

Temel içeriği kapitalizmden sosyalizme geçiş olan çağımızda sosyalist devrim teorisinin temel yasalarını ortaya çıkaran Marks ve Engels ile onu emperyalizm koşullarında geliştiren Lenin'in, devrimin temel sorununu nasıl işlediklerini, onun yöneticisi olan işçi sınıfı partisinin rolü, stratejisi ve taktiklerini ve ulusal sorunun demokratik devrimdeki önemini öğrenmek her devrimci için dirimsel önem taşımaktadır. Çünkü Lenin'in ünlü sözleriyle, «devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz.»

Ürün yayınlarından çıkan kitapta, 1 - Devlet ve Sosyal Devrim Teorisi, 2 - Bolşevik Partisi'nin Burjuva Demokratik Devriminde Strateji ve Taktiği ve 3 - Demokratik Devrimde Ulusal Sorun başlıkları altında üç ana bölüm vardır. Devrimci teorinin özetle ve ana hatlarıyla sunulduğu yapıt, politik eğitimde bir el kitabı, her zaman için başvurulabilecek bir plân niteliğinde dir. Okunurken açımlanması, hatta daha derin anlaşıl ması bakımından temel Marksist-Leninist klasikler ve günümüzde çıkan öteki kitap ya da makalelerle zenginleştirilmesi gerekmektedir.

bizim köşemiz

MC'nin Ordu Valisi terör estiriyor

MC'nin kurmayları elinde bulundurdukları tüm ihanet kozlarını yurdun dört bir yanına baskı ve terörle iletiyorlar. Bu baskı ve terör ülkemiz genelinde doruk noktasına ulaştırıldı. Bilhassa ihanet cephesi tarafından tezgâhlanan ve kilit noktalarına yerleştirdiği emeğe düşman valiler tarafından anti - demokratik tutumlar ilerici yurtseverler üzerinde arttırıldı. Ordu Valisi'nin emek düşmanı olduğu tüm Ordu emekçi halkı tarafından artık bilinmekte ve nefretle karşılanmaktadır. Son aylarda demokrat, solcu, yurtsever, sosyalistler üzerinde yürüttüğü kampanya ezilen tabakadan gelen tepkilerle geri teptı... İlerici örgütleri aralıksız aramaları ve örgüt eşyalarını tahrip etmek artık alışkanlık haline getirildi. Uzun süreden beri maddi bozukluklara rağmen hazırlanan «Bu Oyun Oynanmamalı» adlı eser de yasaklanınca işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza iyice düşman olduğunu ispatladı. Ordu'nun geçici valisi... Oyun işçi sınıfımızın MESS'e karşı yürüttüğü savaşımı desteklemek amacıyla oynanacaktı... Faşistlerin bu oyunu, emekçi halkımızı ekmek, barış ve özgürlük savaşımından sökemeyecektir.

Çünkü artık hayat pahalılığının altında inim inim inleyen yurtsever emekçi halkımız gün geçtikçe sınıf düşmanlarını daha iyi biliyor ve kavrıyor.

Bu anti - demokratik uygulamalar emekçi halkımızı, yurtseverleri işçi sınıfımızdan koparamayacaktır.

B. KILIÇ — ORDU

EZECEĞİZ

Durulmaz önümüzde, akıyoruz biz
Van, Tunceli, Diyarbakırdan geliyoruz biz
Faşizmin kafasını eziyoruz biz
DGM'yi ezdik sıra MESS'de
İşçim köylüm verin elele
Birleşin de görsün itler bir kere
Merhamet yok Amerikan köpeklerine
DGM'yi ezdik sıra MESS'de
Uyutamazsınız artık uyandık biz
Faşizmin kafasına dayandık biz
Devrimci yoldayız döndüremezsiniz siz
DGM'yi ezdik sıra MESS'de

N. ARIBAŞ, Niğde - Aksaray

MESS'E KARŞI VERİLEN GÖRKEMLİ KAVGADA İŞÇİ SINIFIMIZ VE YANDAŞLARI

Bir sabah onlar
doğan gün
ve
ve
açan çiçekle uyandılar.
Nehirlerde yine su
ağaçlarda meyva
gözde bakış
burunda koku
dilde tat...
Ama
onların uyanmasıyla duran
Hayat...
Kıran kırana
kaşa kaş
göze göz
dişe diş
onlara göre
değil
bize göre iş...
Babasının
grev gömleğini
MESS'in kölesi
DISK'in
onurlu işçisi giydi...
40 binlik grevde
milyonlarca yürekle
anasının tenceresi
sofradaki zeytini
ailesinin değil
kendisinin asgari ücreti
emeği değil
satılma ücreti
40 binlik grevde
milyonlarca yürekle.
Bir sabah
onlar ve biz
doğan gün
ve açan çiçekle
uyandık.
Bir sabah
onlar ve biz
yaşamamızın nedeni
kavgadaydık.
Bir sabah
onlar ve biz
herzaman olduğu gibi
kazanacaktık...

A. KORKMAZ

Dost Okurlar,

Genellikle günlük ilerici basında sağcı basından seçmeler yapılır. Ama nedense, en az sağcı basın kadar güldürücü ve neşeli olan maocu grupçukların basını pek dikkati çekmez. Halbuki maocu basın, çağdaş politik güldürünün en seçkin örneklerini yumurtlamaktadır. Maocu basın böyledir de faşist basın pek mi farklıdır. Hiç de değil...

Gazeteniz İlerici Yurtsever Gençlik, maocular ve faşistler tarafından çağdaş politik güldürüye yapılan katkıların heba olmasına gönlü razı olmadığından, bu sayıdan itibaren bir köşe açmaktadır. Bu köşenin çağdaş politik güldürü sanatında gerekli yerini alacağına olan inancımızı belirtir, iyi gülmeler ve iyi ağlamalar dileriz.

TRANSFERLER...
TRANSFERLER...
TRANSFERLER...

Geçtiğimiz aylarda spor dünyası, daha doğrusu kapitalist spor dünyası olgun ve dolgun transferlere tanık oldu «Bastır parayı, al futbolcuyu» temel ilkesinden hareket eden profesyonel spor klüpleri, taraftarlarının heyecandan dilini - damağını kurutan en dehşetengiz numaralarla sürdürdükleri transfer kampanyasına son verdiler.

Geçtiğimiz günler politik piyasada milletvekillerinin transfer söylentileri ile çalkalandı durdu ve bu gidişle çalkalanacağa benzer.

Bütün bunlar kamuoyunda bilinir de, maocu varakparelerin transfer dünyası kimsenin pek ilgisini çekmez. Halbuki maocu transfer dünyası, spor ve milletvekili transferlerinden daha çekişmeli, daha heyecanlı bir biçimde gelişmektedir. Bakın maocu basının başlıklarına: «Halkın Kurtuluşu'nun çizgisini terk eden iki proleter devrimcinin ortak açıklaması», «Halkın Yolu saflarını terk eden bir grup işçinin açıklaması,», «Halkın Sesi'nin görüşlerini terk eden bir proleter devrimci»...

Tabi, maocu spor klüpleri arasında en eski ve en kurnazı olan «Halkın Sesi - Aydınlık» karması, transferlerden en kazançlı çıkan klüp görünümünü vermektedir.

İşin güldürücü yanı bir yana bu trans ferler, önceden de değindiğimiz bir gerçeği sürekli doğrulamaktadır: İşçi sınıfı ve ilerici güçler tarafından gelişim yolları tıkanan ve köşeye sıkıştırılan maocu gruplar şimdi birbirlerinin tabanını kemirmeye çalışmaktadırlar. Ama ne yazık ki, kemirilecek parçalar çok küçüktür. Öyle anlaşılıyor ki, bu gidişle ileride kendi kendilerini kemirmeye başlayacaklar, ta ki canları çıkıncaya kadar...

MADALYONUN DİĞER YÜZÜ : YAZILANLAR DOĞRU MU?

Maocu transfer piyasasının bir de diğer yanı var. İsterseniz «Sahibinin Sesi»nden dinleyelim: «Halkın Sesi dergisinin 7 Haziran tarihli 112. sayısında 'halk üçlü blokun tutumunu gözden kaçırmıyor' başlığı altında 'Denizli'den bir devrimci' imzalı bir mektup yayınlandı. Denizli'de devrimci olan herkesin kolayca anlayabileceği bu mektup tamamen yalan ve tahrifata dayanmaktadır. Ve Halkın Sesi yazarları tarafından masa başında tamamlanarak... (Halkın Yolu, sayı 22) «Stop... Bu kadarı yeter. Eller yukarı baylar ...Suçüstü yakaladınız... Korkmaytn. Bir şey yapacak değiliz. Sadece kamuoyuna sizi birazcık teşhir edeceğiz.

Demek ki siz, masa başında sahte «okuyucu mektupları» düzenliyorsunuz. Demek, çıkış sayılarınızı donatan ve Türkiye'nin her tarafından geliyormuş gibi gösterilen «okuyucu mektupları» da masa başında hazırlanıyormuş. Demek, Anadolu'nun en ücra köşesindeki çöpçülere, köydeki bilinçsiz kadınlara ve ilkokuldaki çocuklara atfedilen ve Marksist - Leninist terimlerle dolu mektupları da masa başında hazırlıyordunuz. Pes doğrusu, pes... Çok bozguncu gördük ama böylesine arlanmazını da ilk defa görüyoruz. Böylesi bozguncular düşman başına, düşman başına...

ZAVALLI MAOCUKLAR

Değerli okuyucular, bilirsiniz, bu maocu denen bozguncular sıksık geceler yaparlar, hem de gürültülü biçimde. Bilmeyen - görmeyen de bunların bir kitle tabanı olduğunu sanır. Ama gerçek hiç de öyle değil. İsterseniz yine «Sahibinin Sesi»nden dinleyelim: «Düzenlenen geceler belli kişilerin gidip geldiği, muhtevadan yoksun, bayatlamış bir duruma dönüştü... Çoğu zaman ne için gece düzenlendiği unutulmakta, gecenin düzenleniş konusu bir kenara itilerek ayrı telden çalınmakta, bir öncekilerin bayat tekrarı yapılmaktadır. 15 - 16 Haziran gecesi de böyle oldu... (Halkın Birliği, sayı 12)».

Güzeeel... Şimdi plağı değiştirelim, aynı nağmeleri çalan «Halkın Kurtuluşu - Gençlik» markalı başka bir bozguncu plağı koyalım:

«Geceler monoton ve sönük geçmektedir. Aşağı yukarı hep aynı şeyler tekrarlanmakta ve hep aynı kişiler katılmaktadır... Disiplin yeterince sağlanamamakta, dağınıklık önlenememektedir... Gecelere katılma oranındaki düşüş bunun sonucudur... (Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik, sayı 10)».

Gördüğünüz gibi dost okurlar, bunlar daha doğru dürüst bir gece yapamıyorlar, bir de kalkmış sahte «devrim» çığlıkları atıyorlar. Zavallı maocuklar...

Siz bir de işçi sınıfımızın, ilerici - demokratik kuruluşların gecelerindeki coşkuyu, yaratıcılığı, canlılığı, disiplini görseniz, o zaman neden «zavallı maocuklar» dediğimizi daha iyi anlarsınız. Ama maocu safları terketmeden bu geceleri göremiyeceğinize göre, şimdilik söylenecek fazla söz yok.

ANAÇ MAOCU TAVUĞUN GIT - GIT - GIDAKLI SALDIRILARI

Anaç maocu tavuğun «Halkın Sesi - Aydınlık» kümesinden diğer maocu tavuklara yöneltiği saldırılar yeni biçimlere bürünüyor. Anaç maocu tavuk, kümesin tek sahibi olabilmek için diğer maocu tavuklara karşı her türlü saldırı yöntemini kullanıyor. İşte «Halkın Sesi (CIA'nın Sesi)» nin başlıklarından rastgele seçmeler: «Halkın Yolu'nu yurtdışında revizyonistler yönetiyor», «Halkın Kurtuluşu çöktükçe sahtekârlığa sarılıyor», «Üçlü oportünist blokun ~~grev~~ kırıcılığı»...

Ey maocu tosuncuklar, küçücük bir kümes için niye bu kadar birbirinize giriyorsunuz. İşçi sınıfı ve ilerici - demokratik güçler nasıl olsa o kümesinizi başınıza bir gün yıkacaktır. Değil mi ya!...

MAOCUKLAR DÜĞÜNDE DEVRİM YAPMIŞ

Duyduk duymadık demeyin. Maocuklar düğünde devrim yapmış. Hem de nasıl, bakın:

«Sivas'ın Sivrialan köyünde yapılan bir düğünü sizlere anlatmak istiyoruz... Damat evinde oynanılan Rus emperyalizminin Türkiye'ye karşı, halkları kışkırtmalara karşı halkı birliğe, beraberliğe... çağıran ortaoyunu büyük ilgi gördü. Seyredenler Rus teknisyenini canlandıranın üzerine yürüdü. Düğün boyunca Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye'... sloganları haykırıldı. Aydınlık yayınlarından birkaç kitap ve Halkın Sesi'nin son sayısı açık arttırmayla 800 liraya satıldı. Düğün âdetlerine göre bu para damata verildi. Damat da Halkın Sesi'ne bağışladı... Ancak kitlelere mal olan bir hareket devrim yapabilir ve ayakta kalabilir... (Halkın Sesi, Sayı 119)»

Güler misiniz, ağlar mısınız?... Maocu tosuncuklar, masa başında hazırladığınız şu «okuyucu mektuplarını» birazcık daha inandırıcı yazın. Vallahi gülmekten kasıklarımız ağrıyor artık. Bize de yazık değil mi ama... Üstelik Gırgır'ın, Fırt'ın, Çarşaf'ın tirajını düşürmeye ne hakkınız var. Yakışır mı size başkasının ekmeği ile oynamak!...

6-13 Ağustos Nötron Bombasına Karşı Savaş Haftası

YENİ HİROŞİMA'LAR İSTEMİYORUZ!

Bizler doğmamıştık Hiroşima'da. Analarımız, babalarımız da... Ama doğanlar yaşayanlar vardı. Ve 200 bini can verdi 6 Ağustos 1945'te. Sağ kalanlar ise o günün yaralarını taşıyorlar.

Bizim saksılarımızda yetişen çiçekler orada da vardı. Hatta daha güzelleri. Japonlar çiçeği sever. 6 Ağustos 1945'te kömür oldular. Kömür olan insanlar gibi.

Bugün «Barış Alanı» adı verilen alanda patlayan o korkunç güneşte ısı 10 bin derece idi. Yanan insanlar, yıkılan binalar, eğilen demir parçalar. Demirlere yapışmış insan etleri. 9 saniyede olup bitti tüm bunlar. 200 bin ölü, 80 bin yaralı. Sonradan ölen binlercesi, sakat doğan binlerce çocuk.

Bunca çileden sonra bile atom bulutu hemen kalkmadı Hiroşima'nın üstünden. Bulutlar ölüm yağdırdı. Japon balıkçıları radyoaktifli balıklar yüzünden öldüler. Kadınlar, sakat çocuklar, korkunç yaratıklar doğurma, erkekler kısır kalma tehlikesi ile karşı karşıya kaldılar. Radyoaktif kalıntılarından binlerce çocuk öldü daha sonraları :

«İşler atom reaktörleri işler
yapma aylar geçer güneş doğarken
ve güneş doğarken ölür bir çocuk,
bir Japon çocuğu Hiroşima'da,
on iki yaşında ve numaralı
ve ne boğmacadan, ne menenjitten,
ölür bin dokuz yüz elli sekizde,
Ölür bir Japoncuk Hiroşima'da
dokuz yüz kırk beşte doğduğu için»

N. HİKMET

Anlattıklarımız masal değil. Hiroşima yaşandı. Nagasaki'de bir kez daha. Bugün de yeni Hiroşima'lar isteniyor dünyamızda. Emperyalizmin savaş makinesi harıl harıl çalışıyor. «Bilim adamları» yeni bombalar yapıyorlar. Dünyayı bir anda Hiroşima'ya çevirebilecek.

İnsanın insanı kırması demek olan kapitalizm gelecekte doğacak bebelerin bile yaşamına göz dikmiş. Bombaların etkileri katılımla kuşaktan kuşağa geçiyor.

Binlerce Japon bebesi sakat doğdu. Vietnamlı çocuklar sakat doğuyorlar. Emperyalizmi yurdundan defeden kahraman Vietnam halkına ABD emperyalizminin mirası işte bu. Onlar, doğmadan önce olan savaşların acılarına katlanacaklar.

6 Ağustas 1945'ten bu yana çok zaman geçti. Bilim ilerledi. Emperyalizm artık salt insanları öldüren bombalar yapıyor. Köyler, kentler sağlam kalıyor. nİsanlar ölüyor. Nötron bombası bu harika! buluşun adı...

Yalnızca kendi köhnemiş düzenini sürdürmek için saldırganlığını günden güne artıran emperyalizm, Nötron bombası ile, insanlığa ne denli düşman olduğunu ve insanlık için ne denli büyük bir tehlike taşıdığını bir kez daha gösteriyor.

Buna rağmen emperyalizmin ideologları yaldızlı cümlelerle sunuyorlar Nötron bombasını. Güya sosyalist ülkelerin savaş çıkarmasını önlemek için, barış için bulunmuş!..

Ama unuttukları bir gerçek var savaş kışkırtıcılarının. Savaşsız, sömürüsüz bir dünya yolunda yürüyen dünya halkları asıl savaş çıkartanın kim olduğunu iyice biliyor. ABD emperyalizminin ve onun baş yardakçısı, savaş kışkırtıcısı gerici Pekin yönetiminin oyununa gelmiyor. Dünya Barış Konseyi'nin çatısı altında birleşen dünya barış işçileri ilk yanıtı verdiler bile. İnsanlık tarihinde ABD emperyalizminin yüz karası olarak geçen 6 Ağustos Hiroşima, Nötron bombasına karşı savaş günü olarak ilân edildi. 6-13 Ağustos tarihleri arasında dünyanın tüm barışseverleri, Nötron bombasına karşı savaş haftasında insanlığı yeni bir savaşın alevlerine boğmak isteyenlere akrşı nefretlerini dile getirecekler.

Bugün, beş kıtada tüm ilericiler, yurtseverler, demokratlar, sosyalistler, tüm barıştan yana olanlar ve gerçek bilim adamları Nötron bombasına karşı büyük gösteriler düzenliyorlar. Emperyalistler istedikleri kadar saldırılarını artırsınlar, Pekin yönetimi istediği kadar bir üçüncü dünya savaşının çığırtkanlığını yapsın, saldırganlık politikası göz boyayıcı laflarla insanlığın bilincinden saklanamıyor. Haklı biçimlere sokulamıyor.

Doğmamış bebelerin bile canına kasteden bay Carter ve yandaşlarının çocukları esrar partilerinde gün geçirirken ve yaptıkları olmadık rezillik renkli sayfalarda boy boy verilirken, savaşsız, sömürüsüz bir dünyadan yana olan ilerici dünya gençliği yarınını güven altına almak ve gelecekte doğacak çocuklarının sağlığını korumak için dünya barış güçlerinin yanında Nötron bombasına ve tüm savaş kışkırtmalarına karşı etkin savaşım veriyor.

Biz, ilerici, yurtsever Türkiye gençliği olarak, dünya gençliğinin barış güçleri yanındaki savaşımına etkin bir şekilde katılacağımızı tüm kamuoyuna bir kez daha duyuruyoruz.

Barıştan, ilerlemeden yana olan herkesi 6-13 Ağustos Nötron bombası ile savaş haftasında üzerlerine düşen sorumluluğu yüklenmeye çağırıyoruz. Ve bu sorumluluğun mutlaka somut eylemlerle yaşama geçirilmesini talep ediyoruz.

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ VE TÜM SAVAŞ KIŞKIRTICILARI!...

YAŞASIN BARIŞ VE İLERLEMEDEN YANA OLANLARIN HAKLI SAVAŞIMI.

SDAJ'IN YAPTIĞI ÇAĞRI

Federal Almanya, Amerikan militarizminin Avrupa üssü olarak, ikinci dünya savaşının bitiminden beri Avrupa barışseverleri için tehlikeli bir nokta oldu. Savaş çığırtkanları ne zaman sosyalist sistemle ilişkileri gerginleştirmek isteseler, Federal Almanya'yı üs olarak kullandılar. Bugün Federal Almanya ABD emperyalizminin nükleer deposu vazifesini görüyor.

Federal Alman gençliği tüm savaş kışkırtmalarına karşı üzerine düşen görevi yaparak Alman militarizminin çılgınca emellerini durdurmaya çalışıyor. Sosyalist Alman İşçi Gençliği (SDAJ), nükleer savaşa karşı en etkin savaşımı veren örgütlerden birisidir. Aşağıda SDAJ'ın Nötron bombasının Federal Almanya'da depo edilmesine karşı çıkan çağrısını yayınlıyoruz.

«Nötron bombasına karşı savaşmakla, emperyalizmin insanları hiçe saymasının yeni bir zirvesi ile savaşmaktayız. Yeni silâhların Federal Almanya'da mevzilenmesine karşı savaşmaktayız. Militaristler ülkemizi yeteri kadar patlayıcı bir hale getirmişlerdir. Gençliğe hizmet, silâhlarla ve militarist üslerle değil, yeni öğrenim kurumlar ve meslek okullarının açılması ile mümkündür.

Bu nedenle tüm SDAJ üyelerini ve dostlarını, tüm demokratik gençlik örgütlerini yumuşama düşmanlarına karşı savaşıma çağırıyoruz. İnsan düşmanı silahlanma politikasına son verilmelidir. Ülkemize, halkımıza ve gençliğimize yarar sağlamak, silâhlanma yarışına ve deliliğine son vermekten geçer.

İşçiler, ikinci dünya savaşı sırasında silâhlanmanın yalnızca insanlara yöneldiğini etleriyle, kemikleriyle ve bilinçleriyle görmüşlerdi. Bu nedenle Carter'in Nötron bombası planına karşı çıkmakta, silâhsızlanma için, barış safında yer almaktadırlar.

SDAJ tüm silâhlanma girişimlerine karşı çıkacağını bir kez daha kamuoyuna duyurur.»

4 AĞUSTOS 1919

GENÇLİK HAREKETİNDE BİR DÖNÜM NOKTASI

1917 Ekim devriminden sonra dünya ilerici güçleri büyük adımlarla ilerlemeye başladılar. Ve bugün artık koskoca bir dünya sosyalist sistemi var. Emperyalizmin hareket olanağını her an biraz daha kısıtlayan, uluslararası işçi sınıf hareketine ağırlığını koyan ve dünyanın her yerinde kendini belli eden dünya sosyalist sistemi, gençlik hareketine de damgasını vuruyor.

İşçi sınıfı hareketinin gelişmesine koşut olarak gençlik hareketi de gelişti. Bu gelişimin büyük dönemeç noktalarından biri, Komünist Gençlik Enternasyonali'nin kurulmasıdır. Komünist Gençlik Enternasyonali, 25 yıl boyunca işçi sınıfı biliminin geniş kitleler arasında yayılmasında ve savaşım rehberi olarak kabul edilmesinde büyük çabalar gösterdi. İşçi sınıfı partileri için en büyük destek ve işçi sınıfı sosyalistlerinin yetişmesi için okul oldu. Bugünkü gençlik hareketinin temellerini attı ve ulusal gençlik örgütlerinin kurulmasına büyük katkıda bulundu.

Komünist Gençlik Enternasyonali'nin kuruluşundan bu yana 58 yıl geçti. Dünya gençlik hareketi serpilip gelişti. Bugün 75 milyondan fazla genci bünyesinde barındıran Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, «işçi sınıfının yolunu» kendine rehber edinen gençliğin emperyalizme, kapitalizme, sömürgeciliğe, yeni sömürgeciliğe, ırkçılığa ve apartheide karşı savaşımında en önde gidiyor.

Bugünkü gençlik hareketinin şimdiki boyutlara ulaşmasında Komünist Gençlik Enternasyonali'nin ilkeleri ve attığı tohumların büyük katkıları olmuştur.

